

இணைப்பு

(328 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க)

**உணவு, நுகர்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு
குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு**

அத்தியாயம் 1

முன்னுரை

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை.

- திருவள்ளுவர்.

உணவுப்பொருட்கள் மற்றும் இன்றியமையாப் பொருட்கள் பொது மக்களுக்கு போதுமான அளவிலும், நியாயமான விலையிலும் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுதான் இத்துறையின் தலையாய செயற்திட்டமாகும். இதற்காக தேவையான சட்டபூர்வமான மற்றும் நிர்வாக அளவிலான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் இத்துறை சிறப்பாக எடுத்து வருகின்றது. இவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்துறையின் முக்கியமான செயற்பாடுகள்

(1) இன்றியமையாப் பொருட்கள் மக்களுக்கு போதுமான அளவிலும், நியாயமான விலையிலும் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்தல்.

(2) விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தி மாநிலம் முழுவதும் சீரான விலைகள் நிலவுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்தல்.

(3) பொருட்கள் கிடைப்பதில் தட்டுப்பாடுகள் ஏற்பட்டால், கிடைக்கும் பொருட்களை தேடிப்பெற்று, அவைகளை சீரான அளவில் எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து அளித்தல்.

(4) வணிகர்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்கி அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை கண்காணித்தல்.

[1994 ஏப்ரல் 4]

(5) மக்கள் நலனுக்கு விரோதமாக பதுக்கல், கடத்தல், கொள்ளை இலாபம் போன்ற குற்றம் புரிவோரை கண்டுபிடித்து தண்டித்தல்.

(6) பொது விநியோகத் திட்டத்தை சீரான முறையில் நடைமுறைப் படுத்துதல்.

(7) நுகர்வோர் பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்தல்.

துறையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இத்துறை சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இரண்டாவது உலகப் போரின் போது உணவுப் பொருள் பங்கிட்டுத் துறையாக நிறுவப்பட்டது. பின்னர், 1964 ஆம் ஆண்டில் நுகர்பொருள் வழங்கும் துறையாக மாற்றப்பட்டு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. 1972 இல் இத்துறையின் வணிக நடவடிக்கைகள் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டன. கூடி வரும் பொறுப்புக்களைக் குறிக்கும் வகையில், இத்துறை 1984 முதல் நுகர்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை என்று அழைக்கப்படுகிறது. மாநில அளவில் இத்துறையின் பணிகள் நுகர் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு ஆணையாளர், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர், உணவுப் பொருள் வழங்கல் குற்றப் புலனாய்வு (காவல் துறை) தலைவர், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் தலைவர் மற்றும் நிர்வாக இயக்குநர், தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனத்தின் தலைவர் மற்றும் நிர்வாக இயக்குநர் ஆகியோரின் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

1993-94 ஆம் ஆண்டுக்கான சாதனைகள்

(1) விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கிடைக்க வசதியாக ஏகபோகக் கொள்முதல் ரத்து செய்யப்பட்டு, போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டன. சென்ற ஆண்டைவிட நெல் கொள்முதல் விலை, சாதாரண, சன்ன, மிகச் சன்ன ரகங்களுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 40, ரூ. 50, ரூ. 60 என்ற அளவில் உயர்த்தப்பட்டது.

(2) 27 இலட்சம் புதிய குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன.

(3) அறுவடை இல்லா காலங்களில் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த, குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு கிலோ ரூ. 5 என்ற அளவில் கூடுதலாக 10 கிலோ அரிசி வழங்கப்பட்டது.

(4) இதைத் தவிர, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் சென்னை மற்றும் புறநகர் பகுதிகளில் தரமான அரிசி கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 7 என்ற அளவிலும் விநியோகிக்கப்பட்டது.

1994 ஏப்ரல் 4]

(5) புயலாலும், மழையினாலும் சேதம் அடைந்த நெல்லை, விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்குவதற்கு ஏற்றவாறு நெல்லின் தர நிர்ணயம் தளர்த்தப்பட்டு, மூன்றாவது தரம் என்ற புதிய நிலை உருவாக்கப்பட்டது.

(6) 1993 சம்பா பருவத்தில் 12.26 இலட்சம் டன்னும், குறுவைப் பருவத்தில் 3.22 இலட்சம் டன்னும் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. 1994 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் முடிய 5 இலட்சம் டன் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

(7) இந்த ஆண்டு பொது விநியோகத் திட்டத்தின் மூலம் சுமார் 16,46,937 டன்கள் அரிசி, 1,57,749 டன்கள் கோதுமை, 3,01,509 டன்கள் சர்க்கரை, *8,12,575 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் ஆகியவை விநியோகம் செய்யப்பட்டன.

(8) எல்லா மாவட்டங்களிலும் முழுநேர நுகர்வோர் குறைதீர் மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன.

(9) பதுக்கல், கள்ளக்கடத்தல் ஆகியவற்றைத் தடுக்கும் முயற்சிகளில் 3,052 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு ரூ. 178.69 இலட்சம் மதிப்புள்ள பொருட்கள் அரசினால் கையகப்படுத்தப்பட்டன.

1994-95 ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டங்கள்

(1) பொது விநியோகத் திட்டம் மேலும் சீரமைக்கப்பட்டு சிறப்பாக செயல்படுத்தப்படும்.

(2) தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் அரிசி ஆலைகள் படிப்படியாக தொழில் நுட்ப ரீதியில் முன்னேற்றப்பட்டு அரிசியின் தரம் உயர்த்தப்படும்.

(3) 25 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களும் 5 கிடங்குகளும் கட்டப்படும்.

(4) நுகர்வோர் நலம் காத்தல், நுகர்வோர் கல்வி பற்றிய பணிகள் முடுக்கி விடப்படும்.

அத்தியாயம் 2

பொது விநியோக முறை

1964 ஆம் ஆண்டு முதல் குடும்ப அட்டைகள் மூலம் இன்றியமையாப் பொருட்கள் விநியோகிக்கும் முறை தமிழ் நாட்டில் நடைமுறையில் உள்ளது. 1966 ஆம் ஆண்டு முதல் 1976 ஆம் ஆண்டு வரை சென்னை நகர் மற்றும் அதன் புற நகர் பகுதி (ம) கோயம்புத்தூர் நகரம் (ம) அதன் புறநகர் பகுதிகளில் சட்டப்படியான உணவுப்பங்கிட்டு முறை அமுல்படுத்தப்பட்டு வந்தது. 1975 ஆம் ஆண்டின் கணக்கெடுப்பிற்கு பிறகு மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன.

2) பொது மக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருட்கள் போதுமான அளவிலும், நியாயமான விலையிலும், தரமான பொருட்களாகவும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அரசின் கொள்கை நிறைவு பெற, பொது விநியோக முறை ஒரு முக்கிய சாதனமாகும். பொது மக்கள் சுலபமாக சென்று பெறக் கூடிய இடங்களில், வாங்க இயலக் கூடிய விலையில், போதுமான தரத்தில் சில இன்றியமையாத பொருட்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்க செய்வதே பொது விநியோக முறையின் முக்கிய குறிக்கோள் ஆகும். தற்போது பொது விநியோக முறையின் கீழ் மாநிலத்தின் அனைத்து வருவாய் கிராமங்களிலும் உள்ள நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் தகுதி வாய்ந்த அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் குடும்ப அட்டைகள் மூலமாக அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை, சமையல் எண்ணெய் மற்றும் மண்ணெண்ணெய் ஆகிய பொருட்களை அரசு வழங்கி வருகிறது.

குடும்ப அட்டைகள்

1982 ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன. பின்னர் 1988 ஆம் ஆண்டு பழைய குடும்ப அட்டைகளில் இருந்த பதிவுக் குறிப்பு களுடனேயே புதியதாக குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன. அந்த குடும்ப அட்டைகள் 31-12-1992 வரை அமுலில் இருந்தன.

பழைய குடும்ப அட்டைகளில் இருந்த பதிவுக் குறிப்புகள், குறிப்பாக குடும்ப வருமானம், பற்றிய தற்சமயத்திற்கான சரியான தகவல்களை தராததால், 1993 முதல் 1998 ஆம் ஆண்டுகள் வரையிலான காலத்திற்கு புதிய குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டபோது, குடும்ப அட்டைதாரர்கள் தங்களது சரியான வருமானத்தை தாங்களாகவே முன்வந்து தரச் செய்யும் ஒரு திட்டம் மூலம் குடும்பத்தைப் பற்றிய சரியான விவரங்கள் பெறப்பட்டு களப் பணியாளர்களால் சரிபார்க்கப்பட்டு பின் அவை புதிய குடும்ப அட்டைகளில் பதிவு செய்யப்பட்டன. இக்குடும்ப அட்டைகள் 6 ஆண்டுகள் வரையில் நடைமுறையில் இருக்கும். இந்த

1994 ஏப்ரல் 4]

புதிய விவரங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு மொத்தமாக ஏறக்குறைய 123 லட்சம் குடும்ப அட்டைகள் மேற்கண்ட விவரங்களுடன் புதுப்பிக்கப் பட்டன. 1993 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் வரை 41,42,507 புதிய குடும்ப அட்டைகளுக்கான விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. இவ்விண்ணப்பங்களில் 27,28,841 விண்ணப்பங்கள் தகுதியானவை என கண்டறியப்பட்டது. அவற்றில் கிட்டத்தட்ட 27,08,841 புதிய குடும்ப அட்டைகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய தகுதியான விண்ணப்பங்களுக்கு குடும்ப அட்டைகள் கூடிய விரைவில் வழங்கப்பட்டு விடும்.

நியாய விலைக் கடைகள்

ஒவ்வொரு வருவாய் கிராமத்திற்கும் ஒரு நியாய விலைக் கடை இருக்க வேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கையாகும். தற்சமயம் 21,985 நியாய விலைக் கடைகள் மாநிலம் முழுவதும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் 16,865 நியாய விலைக் கடைகள் கிராமப் பகுதிகளிலும் மீதமுள்ள 5,120 நியாய விலைக் கடைகள் நகரப் பகுதிகளிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் 20,912 நியாய விலைக் கடைகள் கூட்டுறவு சங்கங்களாலும், மீதமுள்ள கடைகள் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தாலும் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பகுதி நேர நியாய விலைக் கடைகள்

இரண்டு நியாய விலைக் கடைகளின் இடையேயுள்ள தூரம் 3 கிலோ மீட்டருக்கு மேல் இருந்தால் அங்கு கூட்டுறவு சங்க பதிவாளரின் ஒப்புதல் பெற்று ஒரு பகுதி நேர நியாய விலைக் கடையினைத் திறக்க அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இந்த கடைகளை நடத்துவதற்கான கட்டிடங்கள் வாடகையின்றி பெறப்பட வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. முழுநேர நியாய விலைக் கடைகளில் உள்ள பணியாளர்களே இந்த பகுதி நேர நியாய விலைக் கடைகளையும் கவனித்து வருவர். தற்போது 1667 பகுதி நேர நியாய விலைக் கடைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

நடமாடும் நியாய விலைக் கடைகள்

தொலை தூரம் மற்றும் மலைப்பாங்கான, எளிதில் பொருட்கள் சென்றடைய முடியாத இடங்களில் வசிக்கும் மக்களுக்கு உதவ வட ஆற்காடு அம்பேத்கார், திண்டுக்கல் அண்ணா, திருநெல்வேலி கட்ட பொம்மன், நீலகிரி, பெரியார், திருச்சி, சேலம், தர்மபுரி மற்றும் கோவை மாவட்டங்களில் 19 நடமாடும் நியாய விலைக் கடைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும் நடப்பு ஆண்டில் எட்டு நடமாடும் நியாய விலைக்

[1994 ஏப்ரல் 4]

கடைகளுக்கு அரசால் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவை நீலகிரி, வட ஆற்காடு அம்பேத்கார், திருவண்ணாமலை சம்புவராயர், விழுப்புரம் இராமசாமி பட்டையாச்சியார் மற்றும் திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்பட உள்ளன.

1977 ஆம் ஆண்டு முதல் நியாய விலைக் கடைகளின் எண்ணிக்கை சீராக உயர்ந்து வந்துள்ளது.

ஆண்டு கடைகளின் எண்ணிக்கை

1977	8,576
1978	10,182
1979	17,002
1980	17,386
1981-82	17,536
1983	17,796
1984	20,458
1985	20,458
1986	21,035
1987	21,114
1988	21,141
1989	21,134
1990	21,935
1991	21,977
1992	21,985
1993	21,985
1994 (மார்ச்)	21,985

கடைகளின் எண்ணிக்கை, அவை இருக்கும் பகுதிகள் மற்றும் அவற்றை நடத்தும் நிறுவனங்கள்

கிராம மற்றும் நகரப் பகுதிகளிலுள்ள நியாய விலைக் கடைகள் மற்றும் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வாணிபக் கழகம் மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்களால் நடத்தப்படும் கடைகளின் விவரம் பின்வருமாறு:

1994 ஏப்ரல் 4]

பகுதி	நிறுவனம்	மொத்த எண்ணிக்கை	
	தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம்	கூட்டுறவு சங்கங்கள்	
உளரகம்	337	16,528	16,865
நகரம்	736	4,384	5,120
மொத்த எண்ணிக்கை	1073	20,912	21,985

மாநிலத்தில் உள்ள நியாய விலைக் கடைகள், அவற்றுடன் இணைக்கப் பட்டுள்ள குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை ஆகியவை கீழே உள்ள பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

வரிசை எண்	குடும்ப அட்டை எண்ணிக்கை	கடைகளின் எண்ணிக்கை	திறன் எண்ணிக்கை *	திறன் சதவிகிதம் **
1.	100-க்கு குறைவு	776	--	3 %
2.	101 முதல் 200 வரை	2270	3046	13%
3.	201 முதல் 300 வரை	2473	5519	25%
4.	301 முதல் 400 வரை	2426	7945	36%
5.	401 முதல் 500 வரை	1941	9886	45%
6.	501 முதல் 600 வரை	1784	11670	53%
7.	601 முதல் 700 வரை	1863	13533	61%
8.	701 முதல் 800 வரை	1805	15338	69%
9.	801 முதல் 900 வரை	1751	17089	78%
10.	901 முதல் 1000 வரை	1551	18640	85%
11.	1000-க்கு மேல்	3345	21985	100%
	மொத்தம்	21985		

* திறன் எண்ணிக்கை (Cumulative Total)

** திறன் சதவிகிதம் (Cumulative Percentage)

[1994 ஏப்ரல் 4]

தற்போதுள்ள சில்லறை விற்பனை விளிம்புகளின் மூலம் பெறப்படும் தொகையைக் கொண்டு ஒரு நியாய விலைக் கடையை வருமான இழப்பின்றி நடத்த குறைந்தது 800 குடும்ப அட்டைகளாவது அக்கடையில் இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒவ்வொரு வருவாய் கிராமத்திற்கும் குறைந்தது ஒரு கடையாவது செயல்பட வேண்டும் என்று அரசு முடிவெடுத்திருப்பதால் பல கிராமக் கடைகளில் 800 அட்டைகளுக்கும் குறைவாகவே அட்டைகள் உள்ளன. மொத்தம் உள்ள 21,985 கடைகளில் 15,338 கடைகள் அதாவது 69 விழுக்காடுகள் இவ்வாறு இருப்பதால் அவை பொருளாதார ரீதியில் இலாபகரமாக செயல்பட வில்லை. இவை பெரும்பாலும் அடிப்படை கூட்டுறவு விவசாய வங்கிகளால் நடத்தப்படுகின்றன எனவே இந்த வங்கிகளின் ஒட்டு மொத்த செயல்திறன் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது.

சில்லறை விற்பனைக்கான விளிம்பு

சில்லறை விற்பனையாளர்கள் கடைகளை நடத்த உதவும் பொருட்டு அரசு பொது விநியோக முறையால் விநியோகிக்கப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்களுக்கு கீழ்க்கண்டவாறு விளிம்பினை (Margin) வரையறுத்துள்ளது.

பொருள்	விளிம்பு
அரிசி	ஒரு குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாய்
கோதுமை	ஒரு குவிண்டாலுக்கு 18 ரூபாய்
சர்க்கரை	ஒரு குவிண்டாலுக்கு 7.26 ரூபாய்
மண்ணெண்ணெய்	ஒரு கிலோ விட்டருக்கு 335 ரூபாய்

இவற்றில், அரிசிக்கான விளிம்பினை அரசே ஏற்று, நுகர்வோருக்கு விலை ஏற்றப்படாமல் நிலைபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏனைய பண்டங்களுக்கான சில்லறை விளிம்பு நுகர்வோருக்கு நிர்ணயிக்கும் விலைகளில் ஈடு செய்யப் படுகிறது. விற்பனை மூலம் வருவாய் ஈட்டும் பொருட்டு அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை போன்றவற்றிற்கான கோணிப் பைகளை சில்லறை விற்பனையாளரிடம் விடப்படுகின்றன.

1994 ஏப்ரல் 4]

பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் பொருட்கள்

1. அரிசி

தமிழ்நாட்டின் முக்கிய உணவு அரிசி ஆகும். எனவே, பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் பொருட்களில் முக்கியமானது அரிசியே ஆகும். இத்திட்டத்திற்கு தேவையான அரிசி கீழ்க்கண்ட முறைகளில் பெறப்படுகின்றது:

(அ) விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்தல்;

(ஆ) அரிசி ஆலைதாரர்கள் மற்றும் மொத்த வணிகர்களிடமிருந்து லெவி மூலம் கொள்முதல் செய்தல்;

(இ) மைய அரசால் மாதந்தோறும் மைய தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் அரிசியைப் பெறுதல்; மற்றும்,

(ஈ) மேற்கூறிய முறைகளில் பெறப்படும் அரிசி பொது விநியோகத் திட்டத்திற்கு போதாவிட்டால் வெளிச்சந்தையில் வாங்குதல்.

1993-94-ல் லெவி மூலமோ அல்லது வெளிச்சந்தையிலோ அரிசி பெறப்படவில்லை. தேவையான அரிசி விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் மூலமாகவும், மைய அரசின் ஒதுக்கீடு மூலமாகவும் பெறப்பட்டுள்ளது. இவை பற்றிய விவரம் பின்வருமாறு:

1.1. பொது விநியோக முறைக்கான அரிசியினைப் பெறும் வழிகள்

(i) விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல்

கடந்த பல ஆண்டுகளாக தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக அரசு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் கொள்முதல் செய்து வந்திருக்கின்றது. கடும் பற்றாக்குறை இருந்த காலங்களில் இது ஏகபோகக் கொள்முதல் என்ற அடிப்படையில் காவிரிப் பாசனப் பகுதிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்தது. இத்திட்டத்தின்கீழ் அரசு நிர்ணயிக்கும் விலைக்கு இப்பகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னுடைய உபரி நெல்லை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத் திற்கு விற்கவேண்டும். வேறு தனி வணிகர்கள் இப்பகுதிகளில் நெல் அல்லது அரிசி வாங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள். இக்கட்டாயத்தினாலும், வட்டம் மற்றும் மாவட்ட அளவில் போக்குவரத்து கட்டுப்பாட்டினாலும், ஆலைகள் மற்றும் வணிகர்கள் கடைகளில் பல்வேறு தணிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டதினாலும் பொதுவாக இம்முறை குறித்து மக்களிடையே அதிருப்தி நிலவி வந்தது. தமிழக அரசின் தீவிர விவசாயக் கொள்கையினால் தமிழகத்தில் நெல் உற்பத்தி

[1994 ஏப்ரல் 4]

மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. அதே நேரத்தில் மேற்சொன்ன ஏகபோகக் கொள்முதலினால் விவசாயிகள் தங்கள் விளை பொருட்களை அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப விற்பனை செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் உதவும் வகையில் 1-5-1993 முதல் கட்டாயக் கொள்முதல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. பல ஆண்டுகளாக அமுல் செய்யப்பட்ட இக்கொள்முதலை துணிச்சலாக ரத்து செய்த தமிழக அரசின் நடவடிக்கைக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. அதேநேரத்தில் தனி வணிகர்கள் குறைவான விலைக்குக் கொடுக்கும்படி விவசாயிகளை வற்புறுத்துவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, எப்போதும் போல தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தினால், அரசு நிர்ணயித்த விலைக்கு நெல் வாங்க, நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களும் திறந்து வைக்கப்பட்டன. இம்முறையினால் ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னுடைய நெல்லை யாருக்கு, எந்த இடத்தில், எந்த விலைக்கு விற்கலாம் என்று முடிவு செய்யும் பூரண உரிமை முதன் முதலாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1993 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் காவிரி பாசனப் பகுதியில் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும், கடும் மழையினாலும் நெல் பயிர்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட நெல் இரண்டாம் தரத்திற்கும் குறைவாகவே இருந்ததால், அவற்றை வெளிச்சந்தையில் விற்க முடியவில்லை. இந்நிலையில் விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி, தமிழக அரசு மூன்றாவது தரம் என்ற ஒரு நிலையையும் உருவாக்கி, முதல் முறையாக அம்மாதிரி நெல்லை கொள்முதல் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்தது. இத்திட்டத்தினால் நல்ல நெல்லை அரசு விலைக்கோ அல்லது அதற்கு மேலோ தனி வணிகர்களுக்கு விற்பனை விவசாயிகள் தரம் குறைந்த நெல்லை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம் விற்க முடிந்தது.

மேற்சொன்ன இணைக் கொள்முதல் திட்டம் (Parallel Procurement) 1-5-1993 முதல் அமலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு சீராக நடைபெற்று வருகிறது. இதனால், தமிழகமெங்கும் நெல் அரிசி போக்குவரத்து கட்டுப்பாடுகள் அறவே நீக்கப்பட்டு, விற்பதற்காகவோ அல்லது சொந்த உபயோகத்திற்காகவோ நெல் அரிசியை தாராளமாகக் கொண்டு போக வழி செய்யப்பட்டது. இதன் விளைவாக இவற்றின் விலைகள் தமிழக மெங்கும் ஒரே சீராக நிலவி வருகின்றன; மேலும் விவசாயிகள், வணிகர்கள் மட்டத்தில் அரசு அலுவலர்களின் குறுக்கீடுகளும் தணிக்கைகளும் பெருமளவில் குறைக்கப்பட்டுவிட்டன. இணைக் கொள்முதல் மூலம் 1993 குறுவைப் பருவத்தில் 3,21,820 டன் நெல்லும் 1994 சம்பா பருவத்தில் 29-3-1994 வரை 5 லட்சம் டன் நெல்லும் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1994 ஏப்ரல் 4]

ஒவ்வொரு ஆண்டும் விவசாய விளைபொருள் உற்பத்தி செலவுகள் மற்றும் விலைகள் ஆணை குழுவின் பரிந்துரைகள், மாநில அரசுகள் மற்றும் மத்திய அமைச்சகங்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் வேளாண்மை இடுபொருட்களான விதைகள், உரங்கள் போன்ற விலைகளை நிர்ணயிப்பதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, மைய அரசு நெல்லுக்கு ஆதரவு விலை நிர்ணயம் செய்கிறது. சென்ற ஆண்டுகளில் மைய அரசு நெல்லுக்கு நிர்ணயித்த கொள்முதல் விலைகள் கீழேயுள்ள அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

ஆண்டு	கொள்முதல் விலை (குவிண்டராலுக்கு ரூபாய்)		
	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
1981-82	115	119	123
1982-83	122	126	130
1983-84	132	136	140
1984-85	137	141	145
1985-86	142	146	150
1986-87	146	150	154
1987-88	150	154	154
1988-89	160	170	180
1989-90	185	195	205
1990-91	205	215	225
1991-92	230	240	250
1992-93	270	280	290
1993-94	310	330	350

(ii) மத்திய தொகுப்பிலிருந்து அரிசி ஒதுக்கீடு

ஒவ்வொரு மாதமும், பொது விநியோக முறை மூலம் வழங்குவதற்காக மத்திய அரசு, மத்திய தொகுப்பிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசியை மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது. 1993 ஜனவரி மற்றும் பிப்ரவரி

[1994 ஏப்ரல் 4]

மாதங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 70,830 டன் அரிசி மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்தது. மார்ச்சு மாதம் முதல் டிசம்பர், 1993 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 70,800 டன் அரிசி ஒதுக்கீடு செய்தது. மார்ச் மாதம் முதல் டிசம்பர், 1993 வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 70,800 டன் அரிசி ஒதுக்கீடு செய்தது. இவ்வாறு 1993 ஆம் ஆண்டு முழுமைக்குமாக இம்மாநிலத்துக்கு மத்திய அரசு மொத்தம் 8.50 லட்சம் டன் அரிசி மத்திய தொகுப்பிலிருந்து வழங்கியுள்ளது. கடந்த பத்தாண்டுகளாக மத்திய தொகுப்பிலிருந்து மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு வழங்கிய மொத்த அரிசியின் விவரம் பின்வருமாறு:

ஆண்டு	ஒதுக்கீடு (மெட்ரிக் டன்னில்)
1982	70,000
1983	3,55,000
1984	3,00,000
1985	5,25,000
1986	7,05,000
1987	6,30,000
1988	7,30,000
1989	6,00,000
1990	7,36,800
1991	9,20,000
1992	8,28,810
1993	8,49,660

1994 ஜனவரி மற்றும் பிப்ரவரி மாதங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 70,800 டன் ஒதுக்கப்பட்டது. மார்ச்சு முதல் ஜூன் 1994 வரை இந்த ஒதுக்கீட்டை மத்திய அரசு மாதம் ஒன்றுக்கு 1,00,000 டன்களாக உயர்த்தியுள்ளது.

கடந்த பத்தாண்டுகளாக சம்பாவினும் குறுவையிலும் லெவி மற்றும் ஏகபோக கொள்முதல் மூலம் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல்லின் அளவு பின் வருமாறு:

ஆண்டு	நேரடி கொள் முதல் நிலையம்	சம்பா லெவி	மொத்தம்	நேரடி கொள் முதல் நிலையம்	குறுவை லெவி	மொத்தம்	நிகர மொத்தம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
			(நெல் மெட்ரிக் டன்னில்)				
1982	29,841	5,70,547	6,00,388	77,441	2,29,972	3,07,413	9,07,801
1983	2,17,912	1,04,854	3,22,766	1,33,331	7,621	1,40,952	4,63,718
1984	5,65,821	3,75,560	9,41,381	4,81,809	1,27,907	6,09,716	15,51,097
1985	3,30,026	2,80,631	6,10,657	3,39,669	85,454	4,25,123	10,35,760
1986	6,68,428	3,27,112	9,95,540	1,19,953	26,237	1,46,190	11,41,730
1987	9,27,979	1,58,685	10,86,664	75,884	8,288	84,172	11,70,836
1988	6,07,735	1,50,890	7,58,625	1,64,756	26,644	1,91,400	9,50,025
1989	8,53,470	65,415	9,18,885	1,20,328	29,913	1,50,241	10,69,126
1990	11,14,786	1,02,478	12,17,264	1,01,051	67,756	1,68,807	13,86,071
1991	10,50,117	1,05,198	11,55,315	1,99,019	17,791	2,16,810	13,72,125
1992	12,45,000	5,000	12,50,000	5,85,010	-	5,85,010	18,35,010
1993	12,26,572	-	12,26,572	3,21,820	-	3,21,820	15,48,392

[1994 ஏப்ரல் 4]

1.2. குடும்ப அட்டைக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் வழங்கப்படும் அளவு

மாதந்தோறும் குடும்ப அட்டைகளுக்கு வழங்கப்படும் அரிசியின் அளவை பொருத்து பொது விநியோகத்துக்கு தேவைப்படும் அரிசியின் அளவு அமைகிறது. விநியோக அலகுகள் அவ்வப்போது மாற்றியமைக்கப் படுகின்றன. கடந்த பத்தாண்டுகளில் அரிசியின் விநியோக அலகுகள் கீழ்க்கண்டவாறு:

ஆண்டு	விநியோக அலகு (குடும்ப அட்டைக்கு மாதமொன்றுக்கு)
1982-83	20 கிலோ (31-1-1983 வரை)
1983-84	1000 ரூபாய் மற்றும் அதற்குக் கீழான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 20 கிலோ (1-2-1983 முதல் 31-5-1983 வரை) சென்னை, கோயம்புத்தூர் மற்றும் மதுரை 12 கிலோ, மற்ற இடங்களுக்கு 6 கிலோ (1-6-1983 முதல் 14-9-1984 வரை)
1984-85	20 கிலோ + 1 கிலோ இலவச அரிசி (15-9-1984 முதல் 31-10-1985 வரை)
1985-86	12 கிலோ (1-11-85 முதல் 24-8-1986 வரை)
1986-87	12 கிலோ + 3 கிலோ பச்சரிசி (1000 ரூபாய்க்கு குறைவான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு) 12 கிலோ + 3 கிலோ பச்சரிசி (1000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு) 12 கிலோ பச்சரிசி (25-8-86 முதல் 31-12-1989 வரை)
1987-88	12 கிலோ
1988-89	12 கிலோ
1989-90	அனைவருக்கும் 12 கிலோ (1-1-1990 முதல் 31-7-90 வரை)
1990-91	12 கிலோ+5 கிலோ பச்சரிசி (விருப்பப்பட்டவர்களுக்கு) (1-8-1990 முதல் 31-10-1990 வரை)
1991-92	12 கிலோ + 8 கிலோ பச்சரிசி (விருப்பப்பட்டவர்களுக்கு) (1-11-1991 முதல் 28-2-1992 வரை) அனைவருக்கும் 12 கிலோ (1-3-1992 முதல்)
1992-93	12 கிலோ மட்டும். அனைவருக்கும் 1993 பொங்கல் பண்டிகைக்காக 3 கிலோ அரிசி அதிகமாக வழங்கப் பட்டது.
1993-94	12 கிலோ மட்டும். அனைவருக்கும் 1994 பொங்கல் பண்டிகைக்காக 3 கிலோ அரிசி அதிகமாக வழங்கப் பட்டது.

1994 ஏப்ரல் 4]

தற்போது பெரியவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு தலா 4 கிலோ மற்றும் சிறியவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு தலா 2 கிலோ என்ற அலகுகளில் அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 12 கிலோவிற்கு மிகாமல் அரிசி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டைக்கும் வழங்கத் தகுதியான 12 கிலோ அரிசியில் ஒரு பகுதி சாதாரண ரக அரிசியாகவும், மற்ற பகுதி சன்னரக அரிசியாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இதே போல் ஒரு பகுதி புழுங்கல் அரிசியாகவும், மற்றொரு பகுதி பச்சரிசியாகவும் வழங்கப்படுகிறது. விநியோகிக்கப்படும் சாதாரண மற்றும் சன்ன ரக அரிசியின் விகிதமும், புழுங்கல் மற்றும் பச்சரிசியின் விகிதமும் நுகர்வோரது விருப்பம் மற்றும் இருப்பில் உள்ள அரிசியின் ரகத்தைப் பொறுத்தும் அமையும். குடும்ப அட்டைகளுக்கான அரிசி விநியோகம் தவிர மாதந்தோறும் 20,000 டன் அரிசி புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு வழங்கப்படுகிறது.

1983 ஆம் ஆண்டு கடுமையான வரட்சி ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக மாநிலத்தில் அரிசி உற்பத்தி வெகுவாகக் குறைந்தது. இவ்வாறு அரிசி இருப்பு குறைந்ததால் பொது விநியோகத்தில் அரிசி வழங்க வருமான வரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. முதன் முறையாக 1-2-1983 முதல் மாதம் 1,000 ரூபாய் மற்றும் அதற்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு பொது விநியோக முறையில் அரிசி வழங்கப்பட மாட்டாது என்றும் அவர்கள் தங்கள் தேவையினை வெளி அங்காடியில்தான் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் அரசு அறிவித்தது. இவ்வாறு வருமான வரம்பு நிர்ணயித்ததோடல்லாமல் அரசு ஒரு குடும்ப அட்டைக்கான மொத்த அரிசி அளவை 20 கிலோவிலிருந்து 12 கிலோவாக 1-6-1983 முதல் குறைத்தது. அவ்வாறு குறைக்கும் போது நகர்ப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் இந்த 12 கிலோவையும் அரிசியாகவே பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் மாநிலத்தின் மற்ற இடங்களில் வாழும் மக்கள் 6 கிலோவை அரிசியாகவும் எஞ்சியவற்றை கோதுமையாகவும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் அரசு அறிவித்தது. எனினும் 1984 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் அரிசியின் அளவு 12 கிலோவிலிருந்து 20 கிலோவாக உயர்த்தப்பட்டது. ஆனால் 1985 ஆம் ஆண்டில் மற்றொரு வறட்சியினால் அரிசி இருப்பு குறைந்தபோது மீண்டும் இது 12 கிலோவாக குறைக்கப்பட்டது. எனினும் வருமான வரம்பு தொடரப்பட்டது.

1986-ல் அரிசி இருப்பு அதிகமாகியது. மேலும் பச்சரிசி தேக்க மடைந்தது. எனவே அரசு மாத வருமானம் 1,000 ரூபாய் அல்லது அதற்கு குறைவாக உள்ள குடும்ப அட்டைதாரர்கள் தங்களது 12 கிலோவுடன் தேவையானால் 3 கிலோ பச்சரிசியும் அதிகமாக பெற்றுக் கொள்ளலாம் என ஆணையிட்டது. அரிசி இருப்பு சீரடைந்ததால் மாதம் 1,000 ரூபாய்க்கு அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்களும் மாதமொன்றுக்கு 12 கிலோ பச்சரிசி மட்டும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என முடிவெடுக்கப்

[1994 ஏப்ரல் 4]

பட்டது. இந்த முறை 1989 ஆம் ஆண்டின் இறுதிவரை தொடர்ந்து பொது விநியோக முறையினை சீரமைப்பதற்காக 1-1-1990 முதல் அரசு இந்த வருமான வரம்பினையும் பச்சரிசி மற்றும் புழுங்கலரிசி விநியோகம் குறித்த வரையறைகளையும் நீக்கி அனைவரும் 12 கிலோ அரிசி பெற்றுக் கொள்ளலாம் என அறிவித்தது.

1990 ஆம் ஆண்டு பச்சரிசி இருப்பு அதிகம் இருந்ததால் அரசு தேவைப்பட்டவர்களுக்கு கூடுதலாக 5 கிலோ பச்சரிசி வழங்கலாமென தீர்மானித்தது. இது 1-8-1990 முதல் அமுலுக்கு வந்தது. இந்த அதிகப் படியான 5 கிலோ பச்சரிசி அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் சமமாக வழங்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் உள்ள நபர்கள் மற்றும் அவர்கள் பெறக்கூடிய அளவு ஆகியவற்றை கணக்கில் கொண்டே இது வழங்கப்பட்டது. எனவே இது 1 கிலோவிலிருந்து 5 கிலோ வரை குடும்பத்திலுள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தே வழங்கப் பட்டது. அரிசி இருப்பு மீண்டும் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, 7-11-1990 முதல் தேவைப்படுவோர்க்கு வழங்கப்படும் பச்சரிசியின் அளவு 8 கிலோவாக உயர்த்தப்பட்டது. இவ்வாறு தேவைப்பட்டவர்களுக்கு அதிகம் 8 கிலோ பச்சரிசி வழங்குவது 1992 பிப்ரவரி மாதம் வரை, அதாவது கையிருப்பில் இருந்த அதிகப்படி பச்சரிசி தீரும்வரை, தொடரப்பட்டது.

தற்போது, பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் அரிசி பெரியவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு 4 கிலோவும் குழந்தைகளுக்கு 2 கிலோவுமாக ஒரு குடும்பத்துக்கு மாதமொன்றுக்கு 12 கிலோவுக்கு மிகாமல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

1.3. பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்பட்டு வரும் அரிசியின் விற்பனை விலை

தற்போது பொது விநியோகத்துக்குத் தேவையான அரிசி (1) காவிரி டெல்டா பகுதிகளில் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரிடையாக கொள்முதல் செய்தல் மூலமும் மற்றும் (2) மத்திய அரசால் மாதந்தோறும் மைய தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அரிசியைப் பெறுவதன் மூலமும் கிடைக்கிறது. மேற்கண்ட இரண்டு முறைகளிலும் பெறப்படும் அரிசியின் விலை வேறுபடுகிறது. ஆனால் பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும்போது இந்த இரண்டு முறைகளில் பெறப்படும் அரிசிக்கும் ஒரே விற்பனை விலைதான் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. தற்போது 1-9-1993 முதல் நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ள நெல் கொள்முதல் விலைகள் சாதாரண ரக நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 310; சன்னரக நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 330 மற்றும் மிகச் சன்ன ரக நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 350 ஆகும்.

1994 ஏப்ரல் 4]

நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டபின் இது தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நடத்தும் அரிசி ஆலைகள் மற்றும் முகவர்களின் அரிசி ஆலைகளிலும் அரைக்கப்படுகிறது. இதன் பின்னர் பொது விநியோக முறையில் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலமாக விநியோகம் செய்யப்படுவ தற்காக இந்த அரிசி நுகர்பொருள் வாணிபக் கழக கிடங்குகளுக்கு எடுத்து செல்லப்படுகிறது. நெல்லை அரைப்பது, போக்குவரத்து, சேமித்து வைப்பது மற்றும் இதற்கான வட்டி தொகைகள் ஆகிய செலவுகள் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தினாலேயே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. மேற்கண்ட அனைத்தையும் கணக்கில் கொண்டால் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு ஆகும் அரிசியின் அடக்க விலை பின்வருமாறு:

(குவிண்டால்/ ரூபாயில்)			
நெல் ரகங்கள்	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
அரிசியின் அடக்கவிலை	576.81	609.92	643.02

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஆகும் அரிசி முடிவு அடக்க விலை நெல் கொள்முதல் விலையை போல் இரு மடங்கு உள்ளது. பொதுவாக இந்நிலை கடந்த பல ஆண்டுகளாக நிலவி வருகிறது.

மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறப்படும் அரிசிக்கான விற்பனை விலையை மத்திய அரசு அவ்வப்போது அறிவித்து வருகிறது. தற்போதுள்ள விலை கள் 1-2-1994-லிருந்து அமுலுக்கு வந்தன. தற்போதைய விலையும் அதற்கு முன்பிருந்த விலையும் பின்வருமாறு:

(குவிண்டால்/ ரூபாயில்)			
	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
11-1-1993 முதல்	437	497	518
1-2-1994 முதல்	537	617	648
உயர்வு	100	120	130

மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறப்படும் அரிசி மாநிலத்தில் சில இடங்களில் உள்ள இந்திய உணவுக் கழகத்தின் கிடங்குகள் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் இந்திய உணவுக் கழக கிடங்குகளிலிருந்து அரிசியை எடுத்து அதனைத் தனது கிடங்குகளுக்கு எடுத்து வந்து பொது விநியோக முறையின் மூலம்

[1994 ஏப்ரல் 4]

வழங்குவதற்காக சேமித்து வைக்கிறது. போக்குவரத்து, சேமிப்பு மற்றும் வட்டிக்கான செலவுகளைக் கருத்தில் கொண்டால், மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறும் அரிசியின் அடக்க விலை, நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு பின்வருமாறு:

(குவிண்டால்/ரூபாயில்)

சாதாரணம்

சன்னம்

மிகச் சன்னம்

580

666

700

எனவே நேரடிக்கொள்முதல் மற்றும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தால் பெறப்படும் அரிசியின் குவிண்டால் ஒன்றுக்கான அடக்கவிலை, பொது விநியோக விலை ஆகியவை பின்வருமாறு:

(குவிண்டால்/ரூபாயில்)

சாதாரணம்

சன்னம்

மிகச் சன்னம்

நேரடிக் கொள்முதல்
அரிசியின்
அடக்கவிலை

576.81

609.92

643.02

மத்திய தொகுப்பு
அரிசி விலை

580.00

666.00

700.00

பொது விநியோக
விலை

350.00

475.00

475.00

325.00 *

(ஒ.ப.மேதி

(1-2-94 முதல்)

பகுதிகளில் மட்டும்)

* (ஒ.ப.மேதி. ஒருங்கிணைந்த பழங்குடிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டப் பகுதிகளில்)

சில்லறை வணிகத்தின் விளிம்பான குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாயை, அரசே ஏற்றுக் கொள்வதால் பொது விநியோக விற்பனை மூலமாக அரசுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு கிடைக்கும் தொகை பின்வருமாறு:

1994 ஏப்ரல் 4]

(சுவின்டால்/ரூபாயில்)

சாதாரணம்

சன்னம்

மிகச் சன்னம்

பொது விநியோகம்

மூலம் கிடைக்கும்

தொகை

340

465

465

1.4 அரிசி விநியோகத்துக்கான மானியம்

மேற்கண்ட விவரங்களின்படி அரிசி விநியோகத்தில் கணிசமான அளவு மானியம் உள்ளதை அறியலாம். இந்த மானியத்தின் அளவு அரிசியின் ரகம் மற்றும் அந்த அரிசி பெறப்படும் முறை ஆகியவற்றிற்கு தகுந்தவாறு மாறுபடுகிறது. இந்த மானியத்தின் அளவு, நேரடி கொள்முதல் மற்றும் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து பெறப்படும் அரிசியின் அளவு மற்றும் சாதாரணம், சன்னம் மற்றும் மிகச் சன்னரக அரிசியின் அளவு ஆகியவற்றைப் பொறுத்துள்ளது. மேலும், இது பொது விநியோக முறையில் அரிசியின் நுகர்வு அளவினையும் பொறுத்துள்ளது.

பொது விநியோகத்தில் அரிசியின் நுகர்வு குடும்ப அட்டைக்கு கொடுக்கப்படும் அளவு, மொத்த குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் பொது விநியோகத்தில் வழங்கப்படும் அரிசிக்கும் வெளி அங்காடி அரிசிக்கும் உள்ள விலை வித்தியாசம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்ததாகும். இந்த இரண்டு விலைகளின் வித்தியாசம் குறையும் போது அரிசியின் நுகர்வும் குறைகிறது.

உதாரணமாக 1978-79 முதல் 1980-81 ஆம் ஆண்டு வரை அரிசி நுகர்வு ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் டன்தான் இருந்து வந்தது. ஆனால் 1991-92 ஆம் ஆண்டு மாதமொன்றுக்கு அரிசி நுகர்வு 1.5 இலட்சமாக உயர்ந்தது. 1992-93 ஆம் ஆண்டு மாதமொன்றுக்கு 1.3 இலட்சம் டன்களாக நிலைத்தது. 1993-94-ல் இது மாதமொன்றுக்கு 1.19 இலட்சம் டன் அளவில் உள்ளது. கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில் அரிசியின் நுகர்வு பின்வருமாறு:

ஆண்டு

நுகர்வு

(மெட்ரிக் டன்னில்)

1978

93,000

1979

1,49,173

1980

1,35,231

(1)	(2)
1981	6,71,320
1982	6,29,002
1983	6,75,027
1984	6,98,655
1985	11,04,777
1986	9,24,336
1987	11,87,276
1988	13,03,540
1989	14,56,849
1990	12,33,261
1991	17,31,657
1992	14,70,319
1993	14,30,075

அரிசியின் நுகர்வுக்கிணங்க இந்த அரிசி விற்பனையில் ஏற்படும் இழப்பினை ஈடுசெய்ய அரசு தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு வழங்கும் மானியத் தொகையும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கு அளிக்கப் பட்ட மொத்த மானியத் தொகை 1.81 கோடி ரூபாய்தான். ஆனால் 1991-92 ஆம் ஆண்டு இது 219.31 கோடி ரூபாயை எட்டியது. 1992-93 ஆம் ஆண்டு இது 400 கோடி ரூபாயை எட்டியுள்ளது. இந்த 400 கோடி ரூபாய் மானியம் 1993-94 ஆம் ஆண்டும் தொடர்ந்து வழங்கப்படுகிறது.

1.5 பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும் மானிய விலையிலான அரிசியின் பொருளியல்

அரிசிக்கு வழங்கப்படும் மானியம், பொது விநியோகத்தில் நிர்ணயிக்கப்படும் விற்பனை விலை மற்றும் இத்திட்டத்தில் அரிசியினை பெறப்படும் முறைகள், அரிசி ரகங்கள் ஆகியவற்றை பொறுத்துள்ளது என்பது முன்பே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கடந்த மூன்று மாதங்களில் அரிசியின் சராசரி நுகர்வு சுமார் 1.19 இலட்சம் டன்களாகும்.

மத்திய அரசு நிர்ணயிக்கும் விற்பனை விலையும் பொது விநியோகத்தில் நிர்ணயிக்கப்படும் அரிசியின் விற்பனை விலையும் மத்திய அரசு

1994 ஏப்ரல் 4]

ஒவ்வொரு ஆண்டும் நெல்லுக்கு நிர்ணயிக்கும் கொள்முதல் விலையையே சார்ந்துள்ளது.

உணவு உற்பத்தியினை பெருக்கும் வகையில் உயர்ந்துவரும் வேளாண்மை இடுபொருட்களான உரம், பூச்சி மருந்து, விதை போன்றவற்றின் செலவினை ஈடுகட்டும் வகையில், நியாயமான கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிப்பது அவசியமாகிறது. மத்திய அரசு 1976-77 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1987-88 ஆம் ஆண்டுவரை, கொள்முதல் விலையை சிறிதளவு உயர்த்தியே நிர்ணயித்து வந்தது. ஆனால் 1988-89 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த உயரவு மிக அதிகமாகியது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1987-88 ஆம் ஆண்டுவரையிலான ஒன்பது ஆண்டுகளில் சாதாரண ரக நெல்லின் கொள்முதல் விலையின் உயர்வு மிகக் குறைவு, அதாவது 65 ரூபாய் தான். ஆனால், 1990-91 முதல் 1992-93 வரையிலான இரண்டாண்டுகளில் மட்டுமே சாதாரண ரக நெல்லின் கொள்முதல் விலையின் உயர்வு 65 ரூபாயாகும்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணைப்படி மையத் தொகுப்பிலிருந்து மத்திய அரசு ஒதுக்கிவரும் அரிசியின் விலை ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்து வந்திருப்பதைக் காணலாம்.

ஆண்டு (1)	சாதாரணம் (2)	சன்னம் (3)	மிகச்சன்னம் (4)
(குவிண்டாலுக்கான ரூபாய்)			
1981-82	175	187 (1-10-1981 முதல்)	202
1982-83	188	200 (1-10-1982 முதல்)	215
1983-84	208	220 (16-1-1984 முதல்)	235
1984-85	208	220	235
1985-86	217	229 (10-10-1985 முதல்)	244
1986-87	231	243 (1-2-1986 முதல்)	253

(1)	(2)	(3)	(4)
1986-87	239	251	266
		(1-10-1986 முதல்)	
1987-88	239	264	279
		(1-10-1987 முதல்)	
1988-89	244	309	325
		(25-1-1989 முதல்)	
1989-90	289	349	370
		(25-6-1990 முதல்)	
1990-91	289	349	370
1991-92	377	437	458
		(28-12-1991 முதல்)	
1992-93	437	497	518
		(11-1-1993 முதல்)	
1993-94	537	617	648
		(1-2-1994 முதல்)	

1977 முதல் 1987 வரையிலான பத்தாண்டுக் காலத்தில் சாதாரண ரக அரிசியின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 89 பைசாக்கள்தான் உயர்ந்தது. ஆனால் 1991 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் இந்த அரிசியின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 88 பைசாக்கள் உயர்ந்தது.

மீண்டும் 1993 ஆம் ஆண்டில் 11-1-1993 முதல் இதன் விலை 60 பைசாக்கள் அதிகமாக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இது 1-2-1994 முதல் கிலோவுக்கு ரூ. 1 முதல் 1.30 வரை உயர்ந்துள்ளது.

இவ்வாறு கொள்முதல் விலையிலும் மத்திய விற்பனை விலையிலும் ஏற்படும் உயர்வு பொது விநியோக அரிசியின் விலை உயர்வுக்கு வழி வகுக்கிறது. 1976-77 முதல் 1989-90 வரையில் கொள்முதல் விலையிலும் மத்திய விற்பனை விலையிலும் ஏற்பட்ட உயர்வு சிறிதளவே இருந்ததாலும் இந்த உயர்வினை மாநில அரசு ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்ததாலும் இந்த கால கட்டத்தில் பொது விநியோக அரிசி விலை இரண்டு முறைதான் உயர்த்தப்பட்டது. 1990 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் இந்த இரண்டு விலைகளிலும் ஏற்பட்ட உயர்வு அதிக அளவில் இருந்ததால் இதனை மாநில அரசு ஏற்க முடியவில்லை. எனவே, 1990 முதல் மாநில அரசு பொது விநியோக அரிசி விலையை அநேகமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் உயர்த்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது என்பதை கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காணலாம்.

1994 ஏப்ரல் 4]

ஆண்டு	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்
	(கிலோவுக்கான ரூபாய்)		
1981-82	1.75	2.00	2.15
1982-83	1.75	2.00	2.15
1983-84	1.75	2.00	2.15
1984-85	1.75	2.00	2.15
1985-86	1.75	2.25	2.50
		(1-11-1985 முதல்)	
1986-87	1.75	2.25	2.50
1987-88	1.75	2.25	2.50
1988-89	1.75	2.25	2.50
1989-90	2.00	3.00	3.50
		(1-3-1990 முதல்)	
1990-91	2.00	2.75	3.25
		(1-10-1990 முதல்)	
	2.00	2.50	2.50
		(1-12-1990 முதல்)	
1991-92	2.00	3.50	3.50
		(25-1-1992 முதல்)	
	2.00	3.00	3.00
		(1-5-1992 முதல்)	
1992-93	2.75	3.75	3.75
		(1-2-1993 முதல்)	
		22-2-1993 வரை)	
	2.50	3.50	3.50
		(1-3-1993 முதல்)	
1993-94	3.50	4.75	4.75
		(1-2-1994 முதல்)	

[1994 ஏப்ரல் 4]

பொது விநியோக திட்ட அரிசி விலைக்கும், வெளி அங்காடி விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் குறைவாக இருக்கும் போது ஆண்டு நுகர்வு குறைவாகவே இருப்பதை கீழேயுள்ள அட்டவணையில் காணலாம்.

ஆண்டு	வெளி அங்காடி புழுங்கல் அரிசி விலை (சாதாரணம்)	பொது விநியோக வித்தியாசம் விற்பனை விலை	நுகர்வு லட்சம் மெ. டன்னில்	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1978	1.60	1.60	..	0.93
1979	1.65	1.60	0.05	1.49
1980	2.00	1.60	0.40	1.35
1981	2.90	1.75	1.15	6.71
1982	2.71	1.75	0.96	6.29
1983	3.71	1.75	1.96	6.75
1984	3.12	1.75	1.37	16.98
1985	3.38	1.75	1.63	11.04
1986	3.52	1.75	1.77	9.24
1987	3.75	1.75	2.00	11.87
1988	4.17	1.75	2.42	13.03
1989	4.54	2.00	2.54	14.57
1990	4.37	2.00	2.37	12.33
1991	4.90	2.00	2.90	17.31
1992	5.67	2.00	3.67	14.70
1993	6.81	2.50	4.31	15.62

1978, 1979 மற்றும் 1980 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அரிசி நுகர்வு 0.93 லட்சம் டன், 1.49 லட்சம் டன் மற்றும் 1.35 லட்சம் டன்னாக இருந்தது. ஆனால் 1992 ஆம் ஆண்டின் டிசம்பர் மாத நுகர்வு மட்டும் 1.33 லட்சம் டன்களாகும். 1977-78 முதல் 1987-88 வரையிலான பத்தாண்டுக் காலத்தில் ஆண்டு சராசரி நுகர்வு 5.63 லட்சம் டன்களாக இருந்தது. 1991 ஆம் ஆண்டு ஜூலை முதல் 1992 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் வரையிலான 1½ ஆண்டு காலத்தில் 23.44 லட்சம் டன்னாக, அதாவது ஆண்டுக்கு

1994 ஏப்ரல் 4]

சராசரியாக 15.62 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்தது. பொது விநியோக அரிசி விலைக்கும் வெளி அங்காடி அரிசி விலைக்கும் இடையே இருந்த பெரும் வித்தியாசமே இந்த அதிகப்படியான நுகர்வுக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இவ்வாறு பொது விநியோகத்தின் கீழ் அரிசி விலை குறைவும், அதிகப்படியான நுகர்வும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்துக்கு அரசு வழங்கும் மானியம் அதிகமாகக் காரணமாகின்றன. 1978-79 ஆம் ஆண்டு அரசு 4.19 கோடி ரூபாயை மானியமாக வழங்கியது. ஆனால் பொது விநியோக விலைகள் 1-2-1994 முதல் உயர்த்தப்பட்டபின் அரசு 1993-94 ஆம் ஆண்டுக்கு 400 கோடி ரூபாய் மானியம் வழங்க வேண்டியுள்ளது.

பொது விநியோக அரிசி விலை உயர்த்தப்பட்டபோதும் கூட பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடும்போது தமிழ்நாட்டில்தான் பொது விநியோக அரிசி விலை குறைவாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காணலாம்.

மத்திய அரசு அரிசியின் விற்பனை விலையை உயர்த்தியதை அடுத்து மாநிலங்களின் விற்பனை விலை விபரம்:

மாநிலத்தின் பெயர்	(கிலோவுக்கு ரூபாய்)		
	சாதாரண ரகம்	சன்ன ரகம்	மிகச்சன்ன ரகம்
(1)	(2)	(3)	(4)
தமிழ்நாடு	3.50	4.75	4.75
கர்நாடகம்			
1. கிராமப்புறம்			
(அ) மூவர்ண அட்டை	5.10	5.35	5.45
(ஆ) மற்றவர்கள்	5.35	6.15	6.45
2. நகர்ப்புறம்	5.95	6.75	7.05
கேரளா			
(அ) குறைந்தபட்சம்	5.70	6.51	6.82
(ஆ) அதிகபட்சம்	5.72	6.53	6.85
ஆந்திரப் பிரதேசம் *			
(அ) வெள்ளை அட்டைதாரர்கள்	-	3.50	3.50
(வறுமை கோட்டிற்கு கீழ்)			

(1)	(2)	(3)	(4)
(ஆ) ரோஸ் வண்ண அட்டை (ஒ.ப.மே.தி. பகுதி)	-	5.50	5.50
மற்றவர்கள்	-	6.75	6.75
பாண்டிச்சேரி	5.50	6.35	6.65
மகாராஷ்டிரம்	6.60	7.50	7.90

* ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் பொது விநியோக முறையில் சாதாரண ரக அரிசி வழங்கப்படுவதில்லை.

மேற்கூறிய விளக்கங்களிலிருந்து பொது விநியோகத் திட்டத்தின்கீழ் அரிசி வழங்குவதில் தமிழகத்தில்தான் அரிசியின் விலை, இந்தியாவிலேயே ஏனைய மாநிலங்களை விட (ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ளவர்களுக்கு வழங்கப்படுவது தவிர) குறைவு என்பதும், தமிழகத்தில் மட்டும் தான் அனைத்து குடும்ப அட்டை தாரர்களுக்கும் ஒரே விலையில் ஒரே அளவில் அரிசி வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்பதும் புலனாகும்.

தவிரவும், பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் அரிசியின் அளவு அவ்வப்போது உள்ள சூழ்நிலை, கையிருப்பிலுள்ள அரிசியின் அளவு, அதில் பச்சரிசி, புழுங்கல் அரிசி இவற்றிற்கிடையே உள்ள பாகுபாடு இவற்றையொட்டியே இருந்து வந்திருக்கின்றன என்பதும் தெளிவாகும். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் காரணமாக, கையிருப்பு குறைந்த பொழுது, பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் அரிசி பெற வருமான வரம்பும் விதிக்கப்பட்டது என்பதும் தெரிய வரும். எனவே, பொது விநியோகத் திட்டத்தில் அரிசி வழங்குவது பற்றிய முடிவுகள் அவ்வப்போது உள்ள கையிருப்பு, நிதி நிலைமை ஆகியவற்றையொட்டியே இருக்க முடியும் என்பது வெளிப்படை.

உணவுக் கடன்

சென்னையிலுள்ள பாரத ஸ்டேட் வங்கி மூலமாக நெல் மற்றும் அரிசி கொள்முதல் மற்றும் பொது விநியோக முறை மூலம் விநியோகம் ஆகியவற்றிற்காக மாநில அரசு கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதற்குத் தேவையான உடன் படிக்கைகளை பாரத ஸ்டேட் வங்கியுடன் இந்த அரசு செய்து கொண்டுள்ளது.

1994 ஏப்ரல் 4]

மேற்கண்ட உணவுக் கடன் தமிழ்நாடு அரசின் முகவராக தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தால் செயல்முறைப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. உணவு கணக்கிற்கான வட்டி விகிதம் 8-10-1992 முதல் 28-2-1993 வரை 18.75 சதவீதமாக இருந்தது. இது 1-3-1993 முதல் 23-6-1993 வரை 17.75 சதவீதமாக குறைந்தது. இது 24-6-1993 முதல் 1-9-1993 வரை 16.5 சதவீதமாக மேலும் குறைக்கப்பட்டது. தற்போது 2-9-1993 முதல் உணவுக் கணக்கிற்கான வட்டி விகிதம் 15.5 சதவீதமாகும்.

2. கோதுமை

கோதுமை தமிழக மக்களால் ஒரு துணை உணவுப் பொருளாகவே கருதப்படுகிறது. கோதுமை நமது மாநிலத்தில் விளைவதில்லையாதலால், பொது விநியோக முறைக்குத் தேவைப்படும் முழு அளவு கோதுமையும் மைய அரசாலேயே வழங்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிற்கு மைய அரசு 1992 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முதல் 1994 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் வரை மாதத்திற்கு 20,000 மெட்ரிக் டன் கோதுமையை வழங்கி வந்தது. மார்ச் திங்கள் முதல் இவ்வொதுக்கீடு 25,000 மெட்ரிக் டன்னாக அதிகரித்துள்ளது. 1-2-1994 முதல் மைய அரசால் பொது விநியோக முறைக்கு வழக்கப்படும் கோதுமையின் விலை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ.330-ல் இருந்து ரூ.402 ஆக அதிகரித்துள்ளது. அதுபோல் புனரமைக்கப்பட்ட பொது விநியோக முறையின் கீழ் வழங்கப்படும் கோதுமையின் விலையும் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ.280-ல் இருந்து ரூ.352 ஆக அதிகரித்துள்ளது. இவ்விலை உயர்வின் காரணமாகவே நமது அரசும் பொது விநியோக முறையின் கீழ் வழங்கப்படும் கோதுமையின் விலையை ஒரு கிலோவிற்கு ரூ.3.50-ல் இருந்து 4.50 எனவும், புனரமைக்கப்பட்ட பொது விநியோக முறையின் கீழ் வழங்கப்படும் கோதுமையின் விலையை ரூ. 3.05-ல் இருந்து 3.80 எனவும் உயர்த்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

கோதுமையின் உபயோகத்தை மக்களிடையே பரப்புவதற்குத் தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் இவ்வரசு மேற்கொண்டு வருகிறது. இது நமது மாநில மக்கள் தமது முக்கிய உணவுப் பொருளாக அரிசியையே சார்ந்திருப்பதை பெரிதும் குறைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சென்னை நகரத்தில் வாழும் மக்களுக்கு மட்டும் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 10 கிலோ கோதுமை எனவும் மாநிலத்தின் பிறபகுதிகளில் வாழும் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 5 கிலோ கோதுமை எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

வாடிக்கை முறையில் கோதுமை அரைத்தல்

1993 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் மைய அரசு பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டிற்கு மாதந்தோறும் வழங்கும் கோதுமையின்

[1994 ஏப்ரல் 4]

அளவில் 1/3 பகுதியை மைதா மாவாகவும், ரவையாகவும் அரைத்துக் கொள்ள அனுமதித்தது. அதன்படி நமது மாநில அரசும் முதலில் சோதனை முறையில் சென்னை நகரத்தில் மட்டும் இத்திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதற்காக, 2,000 மெட்ரிக் டன் கோதுமையை தமிழ்நாட்டு அரசவை ஆலை உரிமையாளர் சங்கத்திற்கு வழங்கியது. தற்போது கோதுமை ஒதுக்கீடு 1994 மார்ச் மாதம் முதல் 25,000 மெட்ரிக் டன்னாக அதிகரித்துள்ளதால் இத்திட்டத்திற்கு வழங்கப்படும் கோதுமையின் மாதாந்தர அளவும் 8,300 மெட்ரிக் டன்னாக அதிகரித்துள்ளது. மேலும் இத்திட்டத்தினை தமிழகத்தில் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் அறிமுகப்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கும் ரவை மற்றும் மைதா பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் வெளி அங்காடி விலையை விட குறைவாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

3. சர்க்கரை

1986 ஆம் ஆண்டில் இம்மாநிலத்தில் மக்கள் தொகையான 530 இலட்சத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 425 கிராம் சர்க்கரை என்ற அடிப்படையில் மைய அரசு சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. அதன்படி 1-2-1987 முதல் தமிழ் நாட்டிற்கு மாதம் ஒன்றிற்கு 22,547 டன் சர்க்கரை மைய அரசால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1991 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் கூடுதலாக மாதாந்திர ஒதுக்கீட்டின் 5 விழுக்காடு, அதாவது 1,127 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரை, தற்காலிக ஒதுக்கீடாக வழங்கப்பட்டு வந்தது. ஆக மொத்தம் 23,674 டன் சர்க்கரை வழங்கப்பட்டது. இருப்பினும் 1991 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகை 557 இலட்சமாக அதிகரித்ததால் நமது மாநிலத்தின் சர்க்கரை தேவைக்கும், மைய அரசின் ஒதுக்கீட்டிற்கும் உள்ள இடைவெளி அதிகரித்தது. இந்நெருக்கடியான நிலைமையை சமாளிப்பதற்கும், இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்க்கும் சர்க்கரை சீராக வழங்குவதற்காகவும் நமது அரசு நபர் ஒன்றிற்கு மாதம் ஒன்றிற்கு 500 கிராம் சர்க்கரை விகிதத்தில் உச்சவரம்பாக ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு மாதம் ஒன்றிற்கு அதிகபட்ச அளவாக 2 கிலோ என்றும் நிர்ணயித்து இம்முறையினை 1-10-1989 முதல் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது.

1991 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, நபர் ஒன்றிற்கு 500 கிராம் வீதத்தில் வழங்கத் தேவையான சர்க்கரையின் மாதாந்தர அளவு 31,000 மெட்ரிக் டன்களாகும். தற்போதைய ஒதுக்கீட்டில் பற்றாக்குறை 7,321 மெட்ரிக் டன்னாகும், எனவே, இம்மாநிலத்திற்கு வழங்கப்படும் சர்க்கரை ஒதுக்கீட்டினை 23,679 மெட்ரிக் டன்னிலிருந்து 31,000 மெட்ரிக் டன்னாக உயர்த்தி வழங்க வேண்டும் என மைய அரசை இவ்வரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறது. மாறாக மைய அரசு

1994 ஏப்ரல் 4]

கரும்பு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என காரணம் காட்டி தற்காலிக ஒதுக்கீடாக வழங்கிய 5 விழுக்காடு சர்க்கரையை அதாவது 1127 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை 1994 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் நிறுத்தி விட்டது.

1-2-1994 முதல் மத்திய அரசு பொது விநியோக முறையின் கீழ் வழங்கி வரும் சர்க்கரையின் விலையை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 8.30 -ல் இருந்து ரூ.9.05 ஆக உயர்த்தியது. அதனால் மாநில அரசும் சர்க்கரையின் விற்பனை விலையை கிலோவிற்கு ரூ.8.30-லிருந்து ரூ.9.05 ஆக 1-2-1994 முதல் உயர்த்தியுள்ளது.

கடந்த ஆண்டில் குலை மாதம் குடும்ப அட்டை ஒன்றிற்கு கூடுதலாக 2 கிலோ சர்க்கரையும், தீபாவளிப் பண்டிகையை முன்னிட்டு நவம்பர் மாதம் கூடுதலாக 2 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்கப்பட்டது.

4. மண்ணெண்ணெய்

பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்பட்டுவரும் இன்றியமையாப் பண்டங்களில் ஒன்று மண்ணெண்ணெய் ஆகும். 1993 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் வரை மத்திய அரசு 70,176 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெயை இம்மாநிலத்திற்கு சீராக ஒதுக்கீடு செய்தது. 1993 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முதல் மாதத்தோறும் 1,200 கிலோ லிட்டர் கூடுதலாக ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. 1993 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் எதிர்பாராத மழை மற்றும் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருசில கரையோர மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட நிலைமைகளை சமாளிக்க மத்திய அரசு சிறப்பு ஒதுக்கீடாக 6,400 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெயை வழங்கியது. நடப்பு ஆண்டிலும் தொடர்ந்து மாதத்திற்கு 71,380 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

புதிய குடும்ப அட்டைகள் வழக்கப்பட்டதால், புழக்கத்திலுள்ள குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை இதற்கு முன்பு இருந்த எண்ணிக்கை யான 123 லட்சத்திலிருந்து 150 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. ஆகவே மத்திய அரசின் தற்போதைய ஒதுக்கீடு அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய போதுமானதாக இல்லை. எனவே கூடுதலாக 10,000 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்ய மத்திய அரசு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. இதற்கிடையே தற்போதைய ஒதுக்கீட்டைக்கொண்டு அனைத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் மண்ணெண்ணெய் வழங்க தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது.

இந்நோக்கத்துடன் முதற்கண், 1-10-1993 முதல் பொது விநியோகத்தில் சமையல் எரிவாயு வைத்திருப்பவர்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் விநியோக அளவு குறைக்கப்பட்டது. அதன்படி இரு சமையல் எரிவாயு உருளைகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 3

[1994 ஏப்ரல் 4]

லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும் ஒரு சமையல் எரிவாயு உருளை வைத்திருப்பவர்களுக்கு 5 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு குறைக்கப்பட்ட போதிலும், தேவை மற்றும் விநியோகத்திற்கிடையே இடைவெளி இருப்பதினை கருத்தில் வைத்து கைவசமுள்ள இருப்பைக்கொண்டு இவ்விடைவெளியினை சரிசெய்வதற்கான வழி முறைகளை அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

நியாய விலைக் கடைகள் தவிர 1,892 தனியார் சில்லரை வியாபாரிகள் சில்லரை பதிவுச் சான்றிதழ் பெற்று மண்ணெண்ணெயை மட்டும் விற்பனை செய்கிறார்கள். இவர்கள் தமக்கு தொடர்புடைய பகுதிகளில் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் மண்ணெண்ணெய் விநியோகிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு சில்லரை வியாபாரிக்கும் 500 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மிகாமல் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

1-10-1993 முதல் அமுலில் உள்ள மாற்றியமைக்கப்பட்ட மண்ணெண்ணெய் விநியோக அளவுகள் வருமாறு:

	சமையல் எரிவாயு ஒரு சமையல் எரிவாயு இரு சமையல் வைத்திருக்காத உருளை வைத்திருக்கும் எரிவாயு உருளை குடும்ப குடும்ப வைத்திருக்கும் அட்டைதாரர்கள் அட்டைதாரர்கள் குடும்ப அட்டைதாரர்கள்	(1)	(2)	(3)
சென்னை				
நகரம் (மற்றும்)	10	5	3	
மாவட்ட				
தலைநகரங்கள்				
ஏனைய				
நகராட்சிகள்	6	5	3	
நகரியம்				
மற்றும் நகர				
பஞ்சாயத்துகள்	5	5	3	
கிராமப்புறங்கள்	3	3	3	
நீலகிரி மாவட்டம்				
தலைநகரங்கள்/				
நகராட்சிகள்	15	10	3	
நகர				
பஞ்சாயத்துக்கள்	10	5	3	
கிராம				
பஞ்சாயத்துக்கள்	5	5	3	

1994 ஏப்ரல் 4]

	(1)	(2)	(3)
கொடைக்கானல் மற்றும் ஏற்காடு வட்டங்கள்			
நகர பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகரியங்கள்	10	5	3
கிராம பஞ்சாயத்துக்கள்	5	5	3
சிறப்பு நகராட்சி பகுதிகள்			
காரைக்குடி விழுப்புரம் கும்பகோணம்	10	5	3
ஓசூர்			

மண்ணெண்ணெய் இணை விற்பனை திட்டம்

1993 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் மத்திய அரசு புதிய கொள்கை ஒன்று அறிவித்தது. இதன்படி தனியார் வியாபாரிகள் மண்ணெண்ணெய் இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டு வெளிச்சந்தையில் போட்டி விலையில் மக்களுக்கு விநியோகிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதே நேரத்தில் பொது விநியோகத்திலும் மலிவு விலையில் மண்ணெண்ணெய் தொடர்ந்து வழங்கப்படுமாயின் வெளிச்சந்தையில் வணிக விலையில் எரிபொருள் கிடைப்பது உறுதி செய்யப்படுகிறது. அதாவது, மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தில் மத்திய அரசு இரட்டை விலை திட்டத்தை அமுலாக்கியுள்ளது.

இப்புதிய திட்டத்தின் கீழ் விற்பனை செய்ய முன்வரும் தனியாரை இம்மாநில அரசு அனைத்து முறைகளிலும் உதவி செய்து ஊக்குவிக்கிறது. மாநிலம் முழுவதும் மண்ணெண்ணெய் இணை விற்பனை திட்டத்தை அதிக அளவில் அமுல் செய்யப்பட்டுள்ளதில் தமிழகம் முதலிடம் பெறுகிறது. இத்திட்டத்தின்படி விற்பனையை முறைப்படுத்த ஒரு தனிப்பட்ட கட்டுப்பாடு ஆணையை வெளியிடவும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கிடையில் இதுவரை சுமார் 235 மொத்த வியாபாரிகளும் 2231 சில்லரை வியாபாரிகளும் இந்த தனியார் விற்பனையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சுமார் 11 நிறுவனங்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து மண்ணெண்ணெயை இறக்குமதி செய்துள்ளனர். இத்திட்டம் விரைவில் வெற்றிகரமாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுவதோடு வர்த்தகர்களும் பொது மக்களும் இதனால் பயன் அடைவார்களே என்றும் கருதப்படுகிறது.

[1994 ஏப்ரல் 4]

புனரமைக்கப்பட்ட பொது விநியோக முறை

1-1-1992 அன்று பாரதப் பிரதமரால் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட இப்புனரமைக்கப்பட்ட பொது விநியோக முறையின் கீழ் வறட்சிக்கு இலக்காகும் பகுதிகள் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த மலைவாழ் மக்கள் திட்டம், மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஆகிய மிகவும் பின்தங்கியுள்ள பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் பயன் பெறுவர். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரை இத்திட்டம் நடைமுறையில் உள்ள வளர்ச்சி வட்டாரங்கள், அவைகளின் மக்கள் தொகை, குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் நியாய விலைக் கடைகளின் எண்ணிக்கை ஆகியவைகளின் விபரம் தனியே பட்டியலிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதிகளில் தேவைப்படும் இடங்களில் கூடுதல் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும் இத்திட்டத்தைச் சீரிய முறையில் செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான அனைத்து வசதி வாய்ப்புகளையும் அளிக்க இவ்வரசு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. 1992 ஜூன் மாதம் முதல் மைய அரசினால் இத்திட்டத்திற்கு கூடுதலாக 830 மெட்ரிக் டன் அரிசி வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படுவதை விட கோதுமையும், அரிசியும் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 குறைவாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இருப்பினும் மைய அரசு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 சில்லரை செலவாக அனுமதித்து சில்லரை விலையில் விற்கப்படும் அரிசியின் விலையை கீழ்க்கண்டவாறு நிர்ணயித்துள்ளது.

மைய அரசின் விலை

கிலோ -1 க்கு

சாதாரணம்

ரூ. 5.12

சன்னம்

ரூ. 5.92

மிகச்சன்னம்

ரூ. 6.23

இருப்பினும் மாநில அரசின் பொது விநியோக முறை விலையானது மைய அரசின் புனரமைக்கப்பட்ட பொது விநியோக முறை விலையை விட குறைவாகவே உள்ளது. மைய அரசு இத்திட்டத்திற்குச் சிறிதளவே அரிசியை வழங்கி வருவதால் இவ்வரசு ஒருங்கிணைந்த மலைவாழ் மக்கள் திட்டம், மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்கு மட்டும் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு கூடுதலாக 4 கிலோ அரிசியை வழங்கி வருகிறது. 1991 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி நகர விரிவாக்கப்பகுதிகள் சேர்க்கப்படவில்லை. ஆனால் நீலகிரி மாவட்டத்தில் மட்டும் நகரப் பகுதிகளிலும்/நகர

1994 ஏப்ரல் 4]

விரிவாக்கப் பகுதிகளிலும் கூடுதலாக 4 கிலோ சன்னம்/மிகச் சன்ன ரக அரிசி தனி மானிய விலையில் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வழங்கப் படுகிறது.

ஒருங்கிணைந்த மலைவாழ் மக்கள் திட்டம்

தமிழ்நாட்டில் ஒருங்கிணைந்த மலைவாழ் மக்கள் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள பகுதிகளில் வழங்கப்படும் அரிசியின் விலை பின் வருமாறு:

ரகம்	1-2-1994-க்கு முன்னால் ஒரு கிலோ	1-2-1994-க்குப் பின்னால் ஒரு கிலோ
அரிசி சாதாரணம்	2.25	3.25
சன்னம்/மிகச்சன்னம்	3.50	4.75

கோதுமையைப் பொறுத்தவரை இத்திட்டம் நடைமுறையில் உள்ள அனைத்து பகுதிகளிலும் ஒரு கிலோவின் விலை 31-1-1994 வரை ரூ. 3.05 ஆகவும், 1-2-1994 முதல் ரூ. 3.80 ஆகவும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அத்தியாயம் 3.

தமிழ்நாட்டில் விலைவாசி நிலவரம்

வெளி அங்காடியில் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலையை மாநில அரசு தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது. இதனால் இயல்பு மீறிய ஏற்ற இறக்கம் ஏற்படும் போது சரியான நடவடிக்கை எடுக்க இயலும். அனைத்து இன்றியமையாப் பொருட்களின் வெளி அங்காடி விலைகள் குறித்த வாராந்திர அறிக்கைகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து பெற்று கணிப்பொறி தகவல் அமைப்பில் பாதுகாத்து வைத்து, இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலையில் இயல்பு மீறி ஏற்படுகிற ஏற்ற இறக்கம் கண்காணித்து வரப்படுகிறது.

பொதுவாகவே சனவரி மாதத் தொடக்கத்தில் உயர்ந்திருக்கும் அரிசி விலை குறைந்து கொண்டே வந்து விளைச்சல் உச்சகட்டத்திலிருக்கும் மார்ச் மற்றும் ஏப்ரல் மாதங்களில் குறைந்து காணப்பட்டு மீண்டும் சீராக டிசம்பர் மாதம் வரையில் உயரும். 1993 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் மாநிலத்தில் சராசரியாக கிலோ 6.20 ரூபாய் என்றிருந்த சாதாரண ரக புழுங்கலரிசி விலை அவ்வாண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 5.76 ரூபாயாக குறைந்து பின்னர் நவம்பர் மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 6.60 ரூபாயாக உயர்ந்தது.

1993 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் கிலோ ஒன்றுக்கு 6.60 ரூபாய், 7.47 ரூபாய், 6.90 ரூபாய் மற்றும் 7.75 ரூபாயாக இருந்த சாதாரண ரக புழுங்கலரிசி, சன்னரக புழுங்கலரிசி, சாதாரண ரக பச்சரிசி மற்றும் சன்ன ரக பச்சரிசியின் விலை 16-2-1994 அன்று முறையே கிலோ ஒன்றுக்கு 6.12, 7.10, 6.20 மற்றும் 7.58 ரூபாயாக குறைந்தது.

இம்மாநிலத்தின் பயறு வகைகளின் உற்பத்தி மாநிலத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய போதுமானதாக இல்லை. எனவே பெருமளவில் பயறு உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களான ஆந்திரப்பிரதேசம், குஜராத், மத்தியப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான் மற்றும் உத்திரப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து கிடைக்கும் பயறு வகைகளைக் கொண்டே மாநிலத்தின் தேவை பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது. இதை கருத்திற் கொண்டுதான் இந்த அரசு மத்திய அரசை பயறு வகைகளை இறக்குமதி செய்யும்போது சேமிப்பு அளவு குறியீட்டினை நிர்ணயிப்பதிலிருந்து விலக்கிக்குமாறு கேட்டுள்ளது. இவ்வாறு செய்வது வெளி அங்காடியில் பருப்பு சுலபமாக கிடைக்க வழி செய்யும்.

பருப்பு விளைச்சலுள்ள மாநிலங்களில் மாறுபடும் பருப்பு விலைகளைப் பொறுத்தே இந்த மாநிலத்தின் பருப்பு விலை அமைகிறது. 1993 ஆம் ஆண்டு கடலைப் பருப்பைத் தவிர மற்ற பருப்புகளின் விலையேற்றம்

1994 ஏப்ரல் 4]

பருவகாலங்களைப் பொறுத்து சிறிதளவே இருந்தது. 1993 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் முதல் நவம்பர் மாதம் வரையிலான பருப்பு விலையின் மாற்றம் கீழ்க்கண்டவாறு இருந்தது.

துவரம்பருப்பு	-	6.3%
பச்சைப்பருப்பு	-	3.6%
உளுத்தம்பருப்பு	-	2.4%
கடலைப்பருப்பு	-	38%

கடலைப்பருப்பைப் பொறுத்தவரையில் கூட 1993 குலை வரையில் விலை நிலையாகவே இருந்தது. அதற்குப் பின்னர்தான் விலையில் திடீர் உயர்வு ஏற்பட்டது. வடமாநிலங்களில் விளைச்சலில் ஏற்பட்ட சரிவு மற்றும் சமீபத்திய மழையினால் பருப்பு கிடைப்பதில் ஏற்பட்ட இடையூறுகள் ஆகியவையே இந்த உயர்வுக்குக் காரணம் ஆகும். வரும் மாதங்களில் பருப்பு விலை குறையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இம்மாநிலத்தின் தேவைக்குமேல் கடலை எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யப் படாலும், வடமாநிலங்களுக்கு சுலபமாக எண்ணெய் எடுத்துச் செல்லப் படுவதால், இம்மாநிலத்தில் எண்ணெய் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. தேங்காய் எண்ணெயைப் பொறுத்தவரையில், இதன் விநியோகம் கேரள மாநிலத்திலிருந்து பெறப்படும் எண்ணெயின் அளவைச் சார்ந்தே உள்ளது. நல்லெண்ணெயைப் பொறுத்தவரையில் கூட வட மாநிலங்களிலிருந்து வரும் எள்ளின் வருகையைச் சார்ந்தே இம்மாநிலம் உள்ளது. மாநிலத்திலுள்ள சமையல் எண்ணெயின் அளவு, நாட்டின் சமையல் எண்ணெய் இருப்பைப் பொறுத்தே உள்ளதால், மாநிலத்தில் சமையல் எண்ணெய் விலைகளும் நாட்டின் சமையல் எண்ணெய் விலையைச் சார்ந்தே உள்ளது.

1998 ஆம் ஆண்டில், கடலை எண்ணெய் விலை நிலையாகவே இருந்தது. உண்மையில் சனவரி மாதத்திலிருந்து விலை குறைந்து ஏப்ரல் மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 25.72 ரூபாயாக நிலவியது. இது சிறிது அதிகமாகி குலை மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 33.15 ரூபாயாக இருந்தது. ஆகஸ்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் விலையில் ஒரு திடீர் உயர்வு ஏற்பட்டு இந்த எண்ணெய் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 38.64 ரூபாயாக விளங்கியது. குஜராத் மாநிலத்திலுள்ள செளராஷ்டிரா பகுதியில் கடலை விளைச்சலில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியும், பம்பாய் சந்தையின் எதிர்பார்ப்புகளுமே இந்த விலை உயர்வுக்கு காரணம். நவம்பர் மாதம் இந்நிலை மாறி கடலை எண்ணெய் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 33.12 ரூபாயாக நிலவியது. 1994 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் கடலை எண்ணெய் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 33.19 ரூபாயாக இருந்தது.

[1994 ஏப்ரல் 4]

1993 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் கிலோ ஒன்றுக்கு 42.35 ரூபாயாக இருந்த மிளகாய் வற்றல் விலை குறைந்து நவம்பர் மாதத்தில் கிலோ ஒன்றுக்கு 16.09 ரூபாயாக இருந்தது. 1994 பிப்ரவரி மாதத்தில் மிளகாய் வற்றல் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு 16.68 ரூபாயாக இருந்தது. தமிழ்நாட்டிலும், நாட்டின் பிற மையங்களிலும் இருந்த அமோக விளைச்சலே இதற்குக் காரணம்.

காய்கறிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஆகஸ்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் ஏற்பட்ட லாரிகள் வேலை நிறுத்தத்தால் விலை திடீரென ஏறியதைத் தவிர பிற மாதங்களில் விலை கட்டுப்பாட்டிலேயே இருந்தது. இந்த லாரிகள் வேலை நிறுத்தத்தின் போது கூட காய்கறிகள் புகைவண்டி மற்றும் பேருந்துகள் மூலம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதால் விலை கட்டுப்பாட்டிலேயே இருந்தது.

கடந்த சில மாதங்களாக நாடு முழுவதிலும் வெங்காய விலையில் ஒரு திடீர் ஏற்றம் காணப்படுகிறது. 1993 செப்டம்பர் மாதம் கிலோ ஒன்றுக்கு 4.14 ரூபாய்க்கு விற்பனை பெல்லாரி வெங்காயம் மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட உற்பத்தி குறைவு காரணமாக நாட்டின் வெங்காயச் சந்தையான நாசிக்கிலிருந்து தேவையான அளவு வெங்காயம் வராததால் நவம்பர் மாதத்தில் விலை அதிகமாகி கிலோ ஒன்றுக்கு 9.05 ரூபாயாக இருந்தது. இப்போதைய விலை ரூ. 8 ஆகும்.

பொருட்களின் விலையேற்றத்தை தடுப்பதற்கான அனைத்து நடவடிக்கைகளும் அரசால் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1993 ஆம் ஆண்டின் பண்டிகை மாதங்களான அக்டோபர் மற்றும் டிசம்பர் மாதங்களில் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைக் கடைகள், விவசாயிகள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்களிடம் நேரடியாகப் பருப்பு, மிளகாய், தனியா, மஞ்சள், தேயிலை, மிளகு, வெல்லம் போன்ற 27 பொருட்களை வாங்கி வெளி அங்காடியில் விற்பனை மூலம் வெளி அங்காடியில் இப்பொருட்களின் விலையேற்றத்தைத் தடுத்தன.

வெளி அங்காடியில் நிலவி வந்த அரிசி விலை உயர்வினை கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு 1993 ஜூலையிலிருந்து டிசம்பர் மாதம் வரை பொது விநியோகத் திட்டத்தில் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் அரிசி தவிர மேற்கொண்டு 10 கிலோ புழுங்கல் மற்றும் பச்சரிசி (சன்னம் மற்றும் மிகச் சன்னரகம்) கிலோ ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் என்ற விலையில் விநியோகிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் மொத்தம் 1,32,306 டன் அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டது.

1994 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் பச்சரிசியின் சில்லறை விலை, குறிப்பாக சென்னை மாநகரத்தில் அதிகரித்திருப்பது தெரியவந்தது. நுகர்வோர் நியாயமான விலையில் அரிசியைப் பெறும் பொருட்டு வெளி அங்காடி விற்பனையில் ஈடுபட அரசு எண்ணியது. சென்னை

1994 ஏப்ரல் 4]

நகரத்திலுள்ள கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் சென்னை நகரம் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள மொத்த விற்பனையாளரிடமிருந்து அரிசியை நேரடியாக வாங்கி மக்களுக்கு அதை கிலோ ஒன்றுக்கு 7 ரூபாய் என்ற விலையில் விற்குமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டன. இந்த விநியோகமானது பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும் அரிசிக்கு மேல் வழங்கப்பட்டது. இந்த அரிசி கூட்டுறவுக் கடைகள் மூலம் வழங்கப்பட்டது. நுகர்வோருக்கு மேலும் உதவும் வகையில் இந்த அரிசி மக்கள் தொகை நிறைந்த வீட்டுப் பகுதிகளில் வேன்கள் மற்றும் லாரிகள் மூலம் விற்கப்பட்டது. 2-3-1994 வரை இந்த முறையில் 530 டன் அரிசி விற்கப்பட்டது. இத்திட்டம் நுகர்வோரால் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டது.

[1994 ஏப்ரல் 4]

அத்தியாயம் 4.

1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்களின் சட்டத்தை
செயல் படுத்துதல்

இன்றியமையாப் பொருட்கள் தொடர்ந்து சீராக கிடைக்கப்பெறுவதை உறுதி செய்வதற்காகவும், கள்ளச்சந்தை, பதுக்கல் மற்றும் கொள்ளை லாபத்தை தடுப்பதற்காகவும், மத்திய அரசு 1955 ஆம் ஆண்டில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தை இயற்றியுள்ளது. இச்சட்டத்திற்கு, 1-9-1982 முதல் சில வழக்குகளை மொத்தமாக விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும், உச்சபட்ச தண்டனை ஓராண்டு சிறைக்காவலாக இருந்ததை இரண்டாண்டுகளாக உயர்த்தவும் ஏதுவாக 1981ஆம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்களின் (சிறப்பு வழிமுறைகள்) சட்டத்தின் மூலம் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்தச் சட்டத்தின் செல்லுபடிக்காலம் 31-8-1997 வரை அவ்வப்போது நீட்டிக்கப்பட்டது.

1955 ஆம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்களின் சட்டத்தின் கீழ் மாநில அரசு பல கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை வெளியிட்டுள்ளது. தற்போது அமுலில் இருக்கும் உணவுத் துறையினைச் சார்ந்த கட்டுப்பாட்டு ஆணைகள் பின்வருமாறு:

1. 1966 ஆம் ஆண்டின் மண்ணெண்ணெய் (வாணிபம் ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல் மற்றும் விலை நிர்ணயம்) ஆணை.
2. 1977 ஆம் ஆண்டின் பருப்புகள், சமையல் எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் சமையல் எண்ணெய்கள் (சேமிப்பு) ஆணை.
3. 1973 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு மண்ணெண்ணெய் (வாணிபம் ஒழுங்குமுறைப்படுத்துதல்) ஆணை.
4. 1977 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பொருட்கள் (இருப்பு மற்றும் விலைகளை எழுதி வைத்தல் மற்றும் கணக்குகள் பராமரிப்பு) ஆணை.
5. 1977 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு கட்டுப்பாட்டுப் பொருட்கள் (தர நிர்ணயம்) ஆணை.
6. 1981 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு சர்க்கரை (வாணிபம் ஒழுங்கு முறைப் படுத்துதல்) ஆணை.
7. 1982 ஆம் ஆண்டின் நெல் (இயக்கக் கட்டுப்பாட்டு) ஆணை.
8. 1982 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு கட்டுப்பாட்டுப் பொருட்கள் (குடும்ப அட்டை மூலம் பொருட்களை வழங்குதலை முறைப்படுத்துதல்) ஆணை.

1994 ஏப்ரல் 4]

9. 1984 ஆம் ஆண்டின் நெல் மற்றும் அரிசி (லெவி மூலம் கொள்முதல்) ஆணை.

10. 1984 ஆம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்கள் (வாணிபம் ஒழுங்குமுறைப் படுத்துதல்) ஆணை.

11. 1988 ஆம் ஆண்டின் சமையல் வாயு (விநியோகத்தை ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) ஆணை.

12. 1990 ஆம் ஆண்டின் பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் (விநியோகத்தில் ஒழுங்கீனங்களைக் களைதல்) ஆணை.

மேற்காணும் ஆணைகள் உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையின் பணியாளர்களால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இப்பணியினை செயல்படுத்த குடிமைப் பொருள் வழங்கல் குற்றப்புலனாய்வுத் துறை பிரிவினர் உதவுகின்றனர்.

29-1-1992 முதல் நெல் அரிசி லெவி கொள்முதல் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டுள்ளதாலும், 1-5-1993 முதல் ஏகபோக கொள்முதல் நிறுத்திவைக்கப் பட்டுள்ளதாலும், பல்வேறு மாவட்டங்களில் செயல்பட்டுவந்த குடிமைப் பொருள் குற்றப் புலனாய்வுத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லைப்புற தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு குழு என்ற அளவில் அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். மீதமுள்ளவர்கள் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். நிலைமையை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவும், தீவிர சோதனை செய்யவும், வழக்குகள் தொடரவும், கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை அமுல்படுத்தும் அமைப்பு விழிப்புடன் செயல்படுவதை உறுத் செய்யவும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இப்பிரிவு தற்போது தகவல்கள் சேகரித்தல், கலப்படக் குற்றங்களை கண்டுபிடித்தல், உணவுப் பொருட்களை கடத்துதலை தடுத்தல், பொருட்கள் பதுக்கப் படுவதைத் தடுத்தல் மற்றும் கள்ளச்சந்தையினை தடுத்தல் ஆகிய பொறுப்புகளை ஏற்றுள்ளது. இது தவிர மாவட்ட எல்லைகளில் பொருட்கள் கடத்தப் படுவதைத் தடுத்தல், பொது விநியோகத்திற்கான பொருட்கள் நியாய விலைக் கடைகளிலிருந்து வெளிச் சந்தைகளுக்கு செல்வதைத் தடுத்தலை, நீதிமன்றங்களில் உள்ள வழக்குகளை கவனித்தல், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்கள் வெளியிடும் பறிமுதல் ஆணைகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய பணிகளையும் இவர்கள் மேற்கொள்கிறார்கள்.

குடிமைப்பொருள் குற்றப்புலனாய்வுத் துறையினர் பொருட்களை கைப்பற்றும் போதும், குற்றவாளிகளை கைது செய்யும்போதும், 6ஏ விண்ணப்பப்படிவத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அல்லது மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிக்கு ஒரு அறிக்கை அனுப்புகின்றனர். இந்த கட்டுப்பாட்டு

[1994 ஏப்ரல் 4]

ஆணைகளின்படி 1993 ஆம் ஆண்டு 8,942 திடீர் சோதனைகள் செய்யப் பட்டு 153 நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டதுடன் 3,052 நபர்கள் மீது குற்ற வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 2,901 நபர்கள் குற்றவாளிகள் என தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர். இந்த திடீர் சோதனைகள் மூலம் 187.69 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள இன்றியமையாப் பொருட்கள் பறிமுதல் செய்யப் பட்டன. 162.63 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள இன்றியமையாப் பொருட்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. 1993 ஆம் ஆண்டு 1955 ஆம் ஆண்டின் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் குடிமைப்பொருள் வழங்கல் குற்றப் புலனாய்வு காவல் துறையினர் மற்றும் உணவுப் பொருள் வழங்கல் துறையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்த விவரங்கள் இணைப்பிலுள்ள பட்டியல் 4-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1954 ஆம் ஆண்டின் உணவுக்கலப்படத்தைத் தடுத்தல் சட்டம்

1954 ஆம் ஆண்டு உணவுக் கலப்படத் தடைச்சட்டத்தை மக்கள் நல்வாழ்வு குடும்ப நலத் துறை செயல்படுத்தி வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் 7 உணவு பகுப்பாய்வு சோதனைக் கூடங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1993 ஆம் ஆண்டு 19,902 சட்டபூர்வ மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப் பட்டன. அவற்றில் 1013 மாதிரிகளில் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த காலத்தில் 277 இனங்களில் குற்ற வழக்குகள் தொடர்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 61 நபர்கள் குற்றவாளிகளாக தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர். இச்சட்டத்தின் கீழ் இந்த காலத்தில் 76,000 ரூபாய் அபராதத் தொகை விதிக்கப்பட்டது. நுகர்வோர்க்கு நல்ல தரமான உணவு தானியங்களை வழங்குவதை உறுதி செய்வதற்காக கிடங்குகள், கொள்முதல் மற்றும் சேமிப்பு முனைகளில் சோதனைக்காக மாதிரிகள் எடுக்கப்பட்டு அவை அனைத்து தளவாடங்களையும் கொண்ட சோதனைக் கூடங்களில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது.

1977 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு கட்டுப்பாட்டுப் பொருட்கள் (தர நிர்ணயம்) ஆணை

இந்த ஆணை கட்டுப்பாட்டு பொருட்களிலுள்ள கலப்படத்தை கண்டுபிடிப்பதற்காக இயற்றப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆணையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள முக்கியமான பொருட்கள், நெல், அரிசி, கோதுமை மற்றும் கோதுமைப் பொருட்கள், நிலக்கடலை மற்றும் நிலக்கடலைப் பொருட்கள், வன்ஸ்பதி, சர்க்கரை, பருப்பு, தேயிலை, காப்பி, தேங்காய் எண்ணெய், கடலை எண்ணெய், வெல்லம் மற்றும் பனை வெல்லம், தேன், பாமலின், பால் ஆகியவை, உணவு வழங்கல் துறையினைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அலுவலர்களும் கலப்படம் உள்ளதா என சோதனை செய்ய உணவுப் பொருட்களின் மாதிரிகளை எடுக்கிறார்கள். 1993 சனவரி மாதம் முதல் 1994 பிப்ரவரி மாதம் வரை

1994 ஏப்ரல் 4]

சுமார் 163 மாதிரிகள் சோதனைக்காக எடுக்கப்பட்டன. அவற்றில் 118 மாதிரிகள் கலப்படமற்றவை. 11 இனங்களில் கலப்படம் செய்யப் பட்டிருந்தது. 34 இனங்களில் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1976 ஆம் ஆண்டின் எடைகள் மற்றும் அளவைகள் சட்டம்

1976 ஆம் ஆண்டு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (தரங்கள் நிர்ணயம்) சட்டத்தை தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத்துறை அமுல்படுத்தி வருகிறது. சட்டபூர்வ அளவைகள் கட்டுப்பாட்டாளர் தலைமையில் 21 தொழிலாளர்கள் நல ஆய்வாளர்களும் இதர களப்பணியாளர்களும் உள்ளனர். 1993 ஆம் ஆண்டில் 31-12-1993 வரை 1977 ஆம் ஆண்டின் எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (பொட்டலப் பொருட்கள்) விதிகளின் கீழ் 13,493 குற்ற வழக்குகளும், 1985 ஆம் ஆண்டின் எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் 604 குற்ற வழக்குகளும் அனுமதிக்கப்பட்டன. இந்த காலத்தில் மேற்சொன்ன சட்டங்களின் கீழ் முறையே 16.5 இலட்சம் ரூபாய் மற்றும் 23.77 இலட்சம் ரூபாய் அபராதத் தொகை விதிக்கப்பட்டது.

1980 ஆம் ஆண்டு கள்ளச்சந்தை தடுத்தல் மற்றும் இன்றியமையாப் பண்டங்கள் வழங்குதலை பேணுதல் சட்டம்

வழக்கமாக குற்றம் புரிபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு 1980 ஆம் ஆண்டின் கள்ளச்சந்தை தடுத்தல் மற்றும் இன்றியமையாப் பண்டங்கள் வழங்குதலை பேணுதல் சட்டம் அரசுக்கு உதவுகிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ் 1991 ஆம் ஆண்டு 11 நபர்களும், 1992 ஆம் ஆண்டு 6 நபர்களும் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர். வர்த்தக லெவி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதாலும், இணை கொள்முதல் புகுத்தப்பட்டுள்ளதாலும், 1993 ஆம் ஆண்டில் எவரையும் இச்சட்டத்தின் கீழ் தடுப்புக் காவலில் வைக்கும் தேவை எழவில்லை.

அத்தியாயம் 5.

நுகர்வோர் பாதுகாப்பு

1986 ஆம் ஆண்டின் நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் நுகர்வோர் களின் பாதுகாப்பிற்காக உருவாக்கப்பட்ட விரிவான, முன்னேற்றமான சட்டங்களுள் ஒன்றாகும். இச்சட்டம் நுகர்வோர்களது குறைகளை எளிய, விரைவான, செலவற்ற முறையில் களைவதற்கு வகை செய்ய இயற்றப் பட்டதாகும். 1986 ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச்சட்டத்தின் கீழ், கீழ்க்கண்ட அமைப்புக்களை இம்மாநில அரசு உருவாக்கியுள்ளது:

1. மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழு.
2. மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையம்.
3. மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புக்கள்.

மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழுவில் அலுவல் சார்ந்த மற்றும் வணிகம் மற்றும் தொழில், நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்கள், சமூக சேவையில் ஈடுபட்டுள்ள மகளிர், சட்டமன்ற மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் போன்ற வாழ்வின் பல்வேறு துறைகளில் உள்ளவர்களும் அலுவல் சாரா உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இது ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாகும். மாநில உணவுத் துறை அமைச்சர் குழுவின் தலைவராவார். இம்மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழு 12-1-1993 முதல் திருத்தியமைக் கப்பட்டது. இக்குழு 1993 ஆம் ஆண்டு இரண்டு முறை கூடியது. இக்குழுவின் பரிந்துரைகள் மீது மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மாநில நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் அமைப்புகள் ஆகியவை நீதித் துறை சார்ந்த அமைப்புகள் ஆகும். நுகர்வோர், நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்கள், மைய மற்றும் மாநில அரசுகள் இந்த அமைப்புகளில் தங்களது புகார்களை தாக்கல் செய்யலாம். பொருட்களது மதிப்பு அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு, அல்லது நஷ்டஈடு கோரும் தொகை ஆகியவை ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்க்குள் இருந்தால், அப்புகார்களை மாவட்ட அமைப்புகளில் தாக்கல் செய்யலாம். பொருட்களது மதிப்பு அல்லது சேவைகளின் மதிப்பு அல்லது நஷ்டஈடு கோரும் தொகை ஆகியவை ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேலும், இருபது இலட்சம் ரூபாய்க்குள்ளும் இருந்தால், மாநில ஆணையத்தில் இப்புகார்களை தாக்கல் செய்யலாம். இப்புகார்களை பதிவு செய்ய எந்தக் கட்டணமும் இல்லை. நுகர்வோர் தங்களது குறைகளுக்காக வேண்டும் நிவர்த்தியைப் பொறுத்து பொருட்களின் குறைபாடுகளை நீக்கவும், அவைகளை மாற்றம் செய்து புதிய பொருட்கள் வழங்கவும், செலுத்திய தொகையை திரும்பப் பெறவும், அல்லது நஷ்டஈடு வழங்கவும், இந்த நுகர்வோர் நிதிமன்றங்கள் ஆணை பிறப்பிக்கும்.

1994 ஏப்ரல் 4]

மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையம், ஓய்வுபெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரைத் தலைவராகக் கொண்டுள்ளது. இம்மாநில ஆணையத்திற்கு ஒரு பெண் உறுப்பினர் உள்பட இரண்டு உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இம்மாநில ஆணையத்தின் பதிவாளர் ஒரு துறைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டு அவருக்கு மாநில ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட அமைப்புக்களின் செயல்பாடுகள் குறித்த கருத்துக்களை நேரடியாக அரசுக்கு அனுப்பும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில ஆணையத்தின் தலைவர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிக்கு அளிக்கப்படும் ஊதியம், இதர படிகள் மற்றும் ஏனைய இடை ஆதாயம் ஆகியவற்றையும் இம்மாநில ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் மதிப்பூதியமாக மாதமொன்றுக்கு 3,000 ரூபாயும் மற்றும் போக்குவரத்துப் படியாக மாதந்தோறும் 1,000 ரூபாயும், பெறுகிறார்கள்.

தேசிய ஆணையம் மற்றும் பலவேறு மாநில ஆணையங்களின் தீர்ப்புக்களை வெளியிடும் “நுகர்வோர் பாதுகாப்பு தீர்ப்புகள்” மற்றும் “நுகர்வோர் பாதுகாப்பு அறிக்கை” ஆகிய இரண்டு பத்திரிகைகளை எல்லா மாவட்ட அமைப்புக்கள் மற்றும் மாநில ஆணையத்திற்கு வழங்கும் பொருட்டு மாநில ஆணையத்தின் பதிவாளருக்கு அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பின்படியும், நுகர்வோர்களின் உரிமையை பாதுகாக்கும் வகையிலும், அரசு ஆணை எண்: 641 கூட்டுறவு, உணவு மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறை, நாள் : 7-12-1993-ல் நுகர்வோர் பாதுகாப்புக்குத் தேவையான பணியாளர்கள் மற்றும் இதர உள்ளமைப்பு வசதிகளை அளித்து ஆணையிட்டுள்ளது:

1. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தற்போதுள்ள பகுதிநேர நீதிமன்றங்களுக்குப் பதிலாக ஒரு முழுநேர நீதிமன்றம் அமைக்கப்படும். சென்னையைப் பொறுத்தவரை ஏற்கெனவே உள்ள முழுநேர நுகர்வோர் நீதிமன்றத்துடன் மற்றொரு முழுநேர நுகர்வோர் நீதிமன்றம் அமைக்கப்படும்.

2. இந்த நீதிமன்றங்கள் மாவட்ட நீதிமன்றத் தலைமையகம் உள்ள நகரங்களிலேயே அமைக்கப்படும்.

3. கீழ்க்கண்ட மாவட்டங்களுக்கான குறைதீர் நீதிமன்றங்கள் அந்தந்த மாவட்டங்களுக்கு எதிரே குறிப்பிட்டுள்ள நகரங்களில் செயல்படும்:

சென்னை-வடக்கு	--	சென்னை
சென்னை-தெற்கு	--	சென்னை
திருச்சிராப்பள்ளி	--	திருச்சிராப்பள்ளி
பெரியார்	--	ஈரோடு

[1994 ஏப்ரல் 4]

மதுரை	--	மதுரை
காமராசர்	--	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்
கன்னியாகுமரி	--	நாகர்கோவில்

புகார் மனுக்களின் எண்ணிக்கைப்படி எந்தெந்த மாவட்டங்களில் தனியான ஒரு மாவட்ட அலுவலகத்தை ஏற்படுத்தத் தேவையில்லையோ, அந்தந்த மாவட்டங்களை இணைத்து கீழ்க்கண்ட நகரங்களை தலைமையிடமாகக் கொண்டு மாவட்ட குறைதீர்க்கும் மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

1. வடஆற்காடு அம்பேத்கார் மற்றும் வேலூர்
2. திருவண்ணாமலை சம்புவராயர்
3. சேலம் மற்றும் சேலம்
4. தர்மபுரி
5. கோவை மற்றும் கோயம்புத்தூர்
6. நீலகிரி
7. விழுப்புரம் ராமசாமி படையாச்சியார்
8. தென்னாற்காடு வள்ளலார் மற்றும் செங்கல்பட்டு
9. செங்கல்பட்டு -எம்.ஜி.ஆர்
10. தஞ்சாவூர் மற்றும் தஞ்சாவூர்
11. நாகப்பட்டினம் காயிதே மில்லத்
12. திண்டுக்கல் அண்ணா மற்றும் திண்டுக்கல்
13. புதுக்கோட்டை
14. பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் மற்றும் சிவகங்கை
15. இராமநாதபுரம்
16. திருநெல்வேலி சுட்டபொம்மன் மற்றும் திருநெல்வேலி.
17. சிதம்பரனார்

1994 ஏப்ரல் 4]

தற்போதுள்ள மாவட்ட குறைதீர் மன்றங்களின் பகுதிநேர உறுப்பினர்களே அந்தந்த மாவட்ட முழுநேர குறைதீர் மன்றங்களின் முழுநேர உறுப்பினர்களாகும். 1993 ஆம் ஆண்டில் மாவட்ட குறைதீர் ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட குறைதீர் மன்றங்களில் தொடரப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை பற்றிய விவரங்கள் பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாவட்டங்களில் குறைதீர் மன்றங்கள் அமைப்பதிலும், அதற்கான உள்ளமைப்பு வசதிகள் அளிப்பதில், மாநில அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் அகில இந்திய அளவில் பாராட்டப்பட்டுள்ளன.

நுகர்வோர் கல்வி

பெரும்பாலான நுகர்வோர்கள் தங்களது உரிமைகளை அறியாதவர்களாக உள்ளனர். மாநில அரசு அவர்களை பயிற்றுவிக்க பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. இம்மாநிலத்தின் 13,000 முதியோர் கல்வி மையங்களில் பயன்படும் வகையில் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த ஒரு பாடம் ஒரு துணை நூலாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 5 மற்றும் 9 ஆம் வகுப்பு பாடத்திட்டத்தில் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த ஒரு பாடம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. உணவுக் கலப்படம், மற்றும் அவற்றைக் கண்டுபிடித்தல் குறித்த ஒரு பாடத்தை வேதியியல் போதிக்கும் கல்லூரிகளின் பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. நுகர்வோர் பாதுகாப்பை எம்.பி.ல். மற்றும் பி.எச்.டி. போன்ற துறைகளில் ஆய்வு செய்யும் மாணவர்களுக்கு ஒரு தலைப்பாக வைக்கும்படி இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நடத்தப்படும் சிறப்பு அங்காடிகள் மற்றும் பல் பொருள் அங்காடிகள், மாவட்ட மற்றும் வட்ட அளவிலான உணவுப் பொருள் வழங்கு துறை அலுவலகங்கள், கல்வித் துறையின் கீழ் இயங்கும் நடமாடும் அறிவியல் வண்டிகள் ஆகியவற்றிற்கு கலப்படத்தைக் கண்டுபிடிக்க சிறிய கலப்பட ஆய்வுப் பெட்டிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நுகர்வோர் நலன் குறித்து மத்திய அரசின் திரைப்படத் துறை வெளியிட்டுள்ள “தி குருசேட்” என்ற திரைப்படம் வாங்கப்பட்டு, இம்மாவட்டங்களில் உள்ள திரையரங்குகளில் திரையிட அனுப்பப்பட்டுள்ளது. நுகர்வோர் நலன் குறித்த வீடியோ கேசட்டுகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 1994-95 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் கீழ்க்கண்ட இனங்களுக்காக 3.10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1. ஒரு காலாண்டு பத்திரிக்கை வெளியிட : ரூ. 0.60 இலட்சம்
2. தன்னியலாக செயல்படும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு நிதி உதவி : ரூ. 2.50 இலட்சம்

[1994 ஏப்ரல் 4]

நுகர்வோர் பாதுகாப்பில் எடுக்கப்பட்டுள்ள மற்ற நடவடிக்கைகள்

மத்திய அரசின் நிதி உதவியோடு, இந்த அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் மாதம், மாநில அளவிலான ஒரு நுகர்வோர் கருத்தரங்கை நடத்தி வருகிறது. இந்த ஆண்டு நுகர்வோர் தினம் ஈரோட்டில் கொண்டாடப்பட்டது. இம்மாநிலத்தில் 125 க்கு மேற்பட்ட தன்னார்வ நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்கள் உள்ளன. இதில் சில நிறுவனங்கள் சீரிய முறையில் செயலாற்றுகின்றன. நுகர்வோர் பாதுகாப்பில் அரசின் முயற்சி களுக்கு இந்நிறுவனங்கள் உதவிக்கரம் நீட்டுகின்றன. இதில் தகுதி வாய்ந்த நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு நுகர்வோர் பாதுகாப்பு பற்றிய கருத்தரங்குகள் மற்றும் கண்காட்சிகள் நடத்துவதற்கு அரசு நிதி உதவி அளிக்கிறது. 1993 ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை களுக்காக, தன்னார்வு நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு அரசு 50,000 ரூபாய் நிதி உதவி வழங்கியுள்ளது. நுகர்வோர் நலனுக்கு சீரிய முறையில் பணியாற்றுவவர்களுக்கென மாநில அளவிலான ஒரு விருதினை உருவாக்கி, மாநில அரசு ஆண்டு தோறும் பரிசுகள் வழங்கி வருகிறது. உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையின் ஆணையாளர் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த ஒரு காலாண்டு பத்திரிகையும் வெளியிடுகிறார்.

நுகர்வோர் பாதுகாப்பு தொடர்பான செயல்களை முன்னிறுத்தி தன்னார்வமாகச் செயல்படும் முதன்மை நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங் களுடன் கூட்டங்கள் நடத்தி, அவர்களது குறைகள், ஆலோசனைகள், பரிந்துரைகள் ஆகியவற்றின் மீது மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படி அரசு செயலாளர்கள், துறைத் தலைவர்கள், அரசு நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆகியோர் அறிவுறுத்தப் பட்டுள்ளனர். அனைத்துத் துறைத் தலைவர்களும், அரசு நிறுவனங்களின் தலைவர்களும், நுகர்வோர் குறைகளைக் கேட்டறிந்து களையும் பொருட்டு அவர்களது அலுவலகத்தில் ஒரு “நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் பிரிவினை” அமைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையின் ஆணையாளர், தன்னார்வமாக செயல்படும் நுகர்வோர் தொண்டு நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளுடன் காலாண்டுக்கு ஒரு முறை கூட்டம் நடத்தி, இக்கூட்டங்களில் அவர்களால் கூறப்படும் பிரச்சினைகளை சம்பந்தப்பட்ட அரசுத் துறைகள்/அரசு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் கவனத்திற்கு கொண்டு சென்று அவற்றின் மீது மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார். நுகர்வோர்களுக்கான செய்திகளை உள்ளடக்கிய சுவரொட்டிகள் அச்சடிக்கப்பட்டு தன்னார்வமாக செயல்படும் தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற அமைப்புக்களுக்கு நுகர்வோர் நலனை பரப்பும்

1994 ஏப்ரல் 4]

பொருட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் மற்றும் சென்னை நகரத்திற்கும் ஒரு மாவட்ட நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குழுவினை ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாக அமைக்கலாம் என ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இக்குழுக்களில் அதிகாரிகள், வியாபாரிகள் மற்றும் தொழிற்சாலை உறுப்பினர்கள், பெண் சமூக நலத் தொண்டர், தன்னார்வ நுகர்வோர் குழுக்களைச் சேர்ந்த நால்வர் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இடம் பெறுவார்கள். இக்குழு, இரண்டு மாதத்திற்கொருமுறை கூடி நுகர்வோர் பாதுகாப்பு, பொது விநியோகத் திட்டம் ஆகியவை குறித்து ஆலோசனைகள் நடத்தும்.

அத்தியாயம் 6.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்

அரசு நிறுவனமான நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் 1972 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இதன் நோக்கம் கொள்முதல், சேமிப்பு, பதப்படுத்துதல், தேவையான இடங்களுக்கு உணவு தானியம் மற்றும் இன்றியமையாப் பொருட்களை கொண்டு செல்லுதல், விநியோகித்தல், விற்பனை செய்தல், பொது விநியோகம் போன்ற அரசின் நலன் பயக்கும் திட்டங்களை செயல்படுத்துதல் மற்றும் அதற்குத் தேவையான மூலதனம், நிதி ஆதாரங்கள் தேடுதல், தொழில் நுட்பம் மற்றும் மேலாண்மை சேவைகள், ஆலோசனை உதவி போன்ற பணிகளை செய்தல் ஆகியவை ஆகும். 1972 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 12 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருந்த விற்பனை 1992-93 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 1,317.80 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. 1993-94 ஆம் ஆண்டு முடிவில் இது 1,460.76 கோடி ரூபாயை எட்டிவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 30 கோடி ரூபாயாகும். செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 23.53 கோடி ரூபாயாகும்.

இக்கழகம் தலைவர் மற்றும் நிர்வாக இயக்குநர் தலைமையில் அவருக்குக் கீழ் உதவியாக பல அலுவலர்களுடன் செயலாற்றி வருகின்றது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு மண்டலமாக 23 மண்டலங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மண்டலமும் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி அல்லது துணை ஆட்சியாளர்கள் நிலையில் உள்ள 23 மண்டல அதிகாரிகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. கழகத்தின் மொத்த பணியாளர்கள் எண்ணிக்கை 11,034.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் அரசின் நேரடி முகவராக இருந்து மாநிலத்திற்குள் நெல் கொள்முதல் செய்வதுடன் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அரிசி, கோதுமை, சர்க்கரை, சில வேலைகளில் பாமோலின் சமையல் எண்ணெய் ஆகியவற்றை பெறுகிறது. மேலும் வெளிச்சந்தையில் அரிசி கொள்முதல் பணியினை அரசின் ஆணைக்கேற்ப செயல்படுத்துகிறது.

நலன் பயக்கும் திட்டங்கள்

மாபெரும் சமூக நலத் திட்டமான புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். மதிய சத்துணவு திட்டத்திற்குத் தேவையான அரிசி, பருப்பு மற்றும் சமையல் எண்ணெய் போன்றவற்றை சத்துணவு மையங்களுக்கு நேரிடையாக வழங்கும் பொறுப்பான பணியினை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் செய்து வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் மேற்படி மதிய உணவு மையங்களுக்கு சுமார் 20,000 டன் அரிசியினையும் 1,500 டன்

1994 ஏப்ரல் 4]

பருப்பு வகைகளையும் மற்றும் 250 டன் சமையல் எண்ணெயையும் வழங்கி வருகிறது.

தமிழ்நாடு உப்பு கழகத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படும் இரும்பு சத்துக் கொண்ட உப்பினை கழகம் பெற்று மதிய உணவு மையங்களுக்கு 1-1-1991 முதல் வழங்கி வருகிறது.

1992 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முதல் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மதிய சத்துணவு திட்டத்தின் கீழ் குழந்தை நல மையங்களில் துவரம்பருப்பு விநியோகத்தில் 25 சதவீதம் கோயம்புத்தூரிலுள்ள சக்தி சோயாஸ் நிறுவனத்தாரால் தாயாரிக்கப்படும் சோயாமாவு விநியோகிக் கப்பட்டு வருகிறது. இது 10-6-1993 முதல் 50 சதவீதமாக உயர்த்தப் பட்டுள்ளது.

பணியாளர் நலத்திட்டத்தின் கீழ் காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை, சிறைத் துறை பணியாளர்களுக்கும் அரசு ஆணைகளின்படி இன்றியமையாப் பொருட்களை, மானிய விலையில் கழகம் வழங்கி வருகிறது.

மேலும் இக்கழகம் இன்றியமையாப் பொருட்களை இலங்கை அகதி களுக்கும் வழங்கி வருகிறது. மானிய விலையில் ஒரு கிலோ அரிசி 57 பைசாக்கள் வீதமும், மற்றப் பொருட்கள் பொது விநியோக முறையில் வழங்கும் விலைக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

வணிக செயல்பாடுகள்

சென்னை மாநகரம் மற்றும் மாவட்டங்களில் 53 அமுதம் பல்பொருள் அங்காடிகள் கழகத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வங்காடிகளில் சராசரி மாத விற்பனை சுமார் 90 லட்சம் ரூபாய். 1993 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் விற்பனை 98 லட்சம் ரூபாயை எட்டியுள்ளது.

விவசாயிகளின் நலனை கருதி தஞ்சாவூர் மற்றும் நாகப்பட்டினம் காயிதேமில்லத் மாவட்டங்களிலும் மற்றும் ஏகபோக கொள்முதல் பகுதிகளிலும் கொள்முதல் பணிக்கென 737 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்களை கழகம் இவ்வாண்டு சம்பா பருவத்தில் திறந்துள்ளது. நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கள் வருடாவருடம் செயல்பட்டு வருவதால், பாதுகாக்கப்பட்ட சேமிப்பு வசதிகள், உலர்த்தும் தளம், அணுகு சாலை போன்ற எல்லா அடிப்படை வசதிகளுடனும் கூடிய நிரந்தர கட்டிடங்களை நேரடி கொள்முதல் நிலையங்களுக்கு கட்டும் பணியை கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. அதன்படி இதுவரையிலும் 121 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் 4 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்களைக் கட்டும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. 1994-95 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 25 நேரடி கொள்முதல் நிலையங்கள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1994 ஏப்ரல் 4]

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் 5,54,750 டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகள் தமிழ்நாட்டில் 107 வட்டங்களில் 121 இடங்களில் இதுவரை கட்டியுள்ளது. தற்போது 84.34 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் 6,000 டன் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகள் 4 வட்டங்களில் 4 இடங்களில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1994-95 ஆம் ஆண்டு 100 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 5 சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டலாம் என முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் தனது சொந்த கிடங்குகள் தவிர தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் மற்றும் மத்திய சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் ஆகியவற்றிற்கு சொந்தமான கிடங்குகளை இன்றியமையாப் பண்டங்களை சேமித்து வைக்கும் பொருட்டு வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறது.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் நவீன அரிசி ஆலைகள்

இக்கழகத்தின் கீழ் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3.15 இலட்சம் டன் அரவைத் திறனுள்ள 23 நவீன அரிசி ஆலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவைகள் எல்லாம் ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறுவப்பட்டவை. இதுவரை இன்றைய முன்னேற்றத்திற்கேற்ப இவைகளின் தொழில் நுட்ப நிலையினை உயர்த்தி அரிசியின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களின் அறிவுரைப்படி வரும் ஆண்டு முதல் உணவுத்துறை இதற்கான சிறப்பு நடவடிக்கை எடுக்கத் தீர்மானித்துள்ளது. முதற்கட்டமாக, தஞ்சை மாவட்டம் அம்மன்பேட்டையில் உள்ள ஆலையின் தொழில் நுட்ப நிலை (technology) மேம்படுத்தப்பட்டு ஆலையின் அரவைத் திறனும் இரு மடங்காக உயர்த்தப்படும். மேலும், திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டத்தில் போளூர் ஆலையின் தொழில் நுட்ப நிலையும் மேம்படுத்தப்படும். இந்நடவடிக்கைகளின் மூலம் இவ்வாலைகளில் தயாராகும் அரிசியின் நிறமும் தரமும் மேம்படுத்தப்படும்.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், எருக்கூர் மற்றும் போனக்குளம் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் தவிட்டிலிருந்து எண்ணெய் பிரித்தெடுக்கப்படும் ஆலையை நிறுவியுள்ளது.

1994 ஏப்ரல் 4]

அத்தியாயம் 7.

தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம்

தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் 1957 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டு 1958-59 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் விவசாய விளைப்பொருட்கள், விதைகள், உரங்கள், விவசாய சாதனங்கள் மற்றும் அறிவிப்பு செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு அறிவியல் ரீதியான சேமிப்பு வசதியுடன் கூடிய சேமிப்பு கிடங்கு வசதியை இந்நிறுவனம் அளிக்கிறது. சமீப காலங்களில் தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் தனது வழக்கமான பணிகளிலிருந்து சற்று விலகி, சோளம், சோயாமாவு வறுக்கப்பட்ட கடலை பருப்பு போன்ற இதர பொருட்களையும் கிடங்குகளில் சேமித்து வைக்கிறது. இது இந்த நிறுவனத்திற்கு அதிகப்படியான வருவாயினை சேகரித்து தருவதுடன் இந் நிறுவனத்தின் சேமிப்பு திறனையும் அதிகத்துள்ளது.

இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை 800 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இந்நிறுவனத்தின் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 761 லட்சம் ரூபாயாகும். இதில் 380.50 லட்சம் ரூபாய் மாநில அரசாலும், மீதமுள்ள 380.50 லட்சம் ரூபாய் மைய சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனத்தாலும் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு நிறுவனங்களின் பங்குத் தொகை 50:50 என்ற விகிதத்தில் உள்ளது.

இக்கழகம் தற்போது மாநிலம் முழுவதும், பெரும்பாலும் ஊரகப்பகுதிகளில், உள்ள 65 மையங்களில் 6.14 லட்சம் டன் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு கிடங்குகளை அமைத்துள்ளது. இதில் 50.490 டன் கொள்ளளவு கொண்ட வாடகை கிடங்குகளும் அடங்கும்.

1992-93 ஆம் ஆண்டில் 81 சதவீதமாக இருந்த கொள்திறன் தற்போது 87 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. கொள்திறன் அதிகரிக்கவும், நிறுவனத்தின் வருவாயைப் பெருக்கவும் அனைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ்நாடு சேமிப்பு கிடங்கு நிறுவனம் தனது வழக்கமான பணியிலிருந்து சற்று விலகி சேமிப்பு வசதிகள் வழங்குவது தவிர மக்கள் பயன்படுத்தும் இடங்களில் பூச்சி ஒழிப்பு மற்றும் கறையான் ஒழிப்புத் திட்டத்திலும் கவனம் செலுத்துகிறது. மக்கள் அதிகம் பயன்படுத்தும் உணவு விடுதிகள், திரைப்படக் கூடங்கள், தனியார் கிடங்குகள், மருத்துவமனை போன்ற இடங்களில் இந்தப் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்நிறுவனம் அறிவியல் ரீதியில் சரக்குகளை பாதுகாக்கும் முறைகளை பயிற்றுவிப்பதற்காக பயிற்சி மையம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறது.

[1994 ஏப்ரல் 4]

இப்பயிற்சி மையத்தில் இந்நிறுவனத்தின் பணியாளர் மட்டுமின்றி, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழக பணியாளர்கள் அண்டை மாநிலங்களைச் சேர்ந்த சேமிப்புக்கிடங்கு பணியாளர்கள் ஆகியோரும் பல்வகையான பயிற்சிகளைப் பெற்று பயனடைந்து வருகின்றனர்.

இந்நிறுவனம் தனது அலுவலகத்துக்காக கிண்டியில் சொந்தமாக ஒரு கட்டிடம் கட்டி 13-12-1993 முதல் இதில் செயல்பட்டு வருகிறது.

1991-92 ஆம் ஆண்டில் 1.5 சதவீதமாக இருந்த இந்நிறுவனத்தின் லாப ஈவுத்தொகை, 1992-93 ஆம் ஆண்டில் 3.5 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

1976-77ம் ஆண்டு முதல் 1992-93ம் ஆண்டு வரையிலான காலத்தில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை, மையத் தொகுப்பு அரிசியின் விற்பனை விலை, பொது விநியோகத் திட்டத்தில் அரிசியின் விற்பனை விலை, விநியோக அளவு, வருடாந்தர அரிசி எடுப்பு மற்றும் வழங்கப்பட்ட மான்யம்

ஆண்டு	மைய அரிசின் நெல் கொள்முதல் விலை (குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூபாய்)				மையத் தொகுப்பு அரிசியின் விற்பனை விலை (குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூபாய்)				பொது விநியோக திட்டத்தில் அரிசியின் விற்பனை விலை (கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய்)				விநியோக அளவு	காட்டுகனின் எண்ணிக்கை (இலட்சத்தில்)	1976 முதல் தொடங்கி காலண்டர் வருடத்திற்கு பொது விநியோகத் திட்டத்தில் அரிசியின் எடுப்பு (இலட்சம் டன்னில்)	தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வானியக் கழகத்திற்கு கொடுக்கப் பட்ட மொத்த மான்யத் தொகை (கோடி ரூபாயில்)
	கடினம்	நடுத்தரம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்	சாதாரணம்	சன்னம்	மிகச் சன்னம்						
1976-77	74	78	83	86	150	162	172	1.60 (11.3.76 முதல் அமுலில் உள்ளது)	1.85 (15.10.76 முதல் அமுலில் உள்ளது)	2.00 (11.3.76 முதல் அமுலில் உள்ளது)	மாத வருமானம் ரூ.500/-க்கு குறைவானவர்களுக்கு வாரம் ஒன்றிற்கு பெரியவர் 3 கிலோ சிறியவர் 2 கிலோ மாத வருமானம் ரூ.500/-க்கு அதிகம் 20 கிலோ (1.1.76 - 31.1.76)	-	6.23	மான்யம் வழங்கப்படவில்லை (வழிவகை மூன்பணம் மட்டுமே வழங்கப் பட்டது)		
1977-78	77	81	86	89	.	.	.	.	.	.	-	4.28	-			
1978-79	85	89	94	97	.	.	.	.	.	.	மாத வருமானம் ரூ.500/-க்கு மேல் 30 கிலோ (1.2.76 முதல் 31.7.78) சென்னை 30 கிலோ, கோயம்புத்தூர் 24 கிலோ, கன்னியாகுமரி 25 கிலோ (1.8.78 - 30.4.80) மாத வருமானம் ரூ.500/-க்கு குறைவு சென்னை 30 கி, கோயம்புத்தூர் 30 கி, கன்னியாகுமரி 30 கி, நீலகிரி 24 கி, மற்ற மாவட்டங்கள் 24 கி மாத வருமானம் ரூ.500/-க்கு மேல் சென்னை 30 கி, கோயம்புத்தூர் 24 கி மற்ற மாவட்டங்கள் 24 கி (1.5.80 முதல்)	-	0.93	4.20		
சாதாரணம்																
1979-80	95	99		103	.	.	.	.	.	.	20 கிலோ	106.00	1.49	3.95		
1980-81	105	109		113	165	177 (1.1.81 முதல்)	192	1.75	2.00 (1.2.81 முதல்)	2.15	20 கிலோ	108.98	1.35	1.81		
1981-82	115	119		123	175	187 (1.10.81 முதல்)	202	.	.	.	20 கிலோ	108.98	6.71	23.99		
1982-83	122	126		130	188	200 (1.10.82 முதல்)	215	.	.	.	20 கிலோ (31.1.83 வரை)	118.88	6.29	51.68		
1983-84	132	136		140	208	220 (16.1.84 முதல்)	235	.	.	.	20 கிலோ ரூ. 1000/- மற்றும் அதற்கு குறைவான மாத வருமானம் (1.2.83 முதல் 31.5.83 வரை) சென்னை, கோயம்புத்தூர் மற்றும் மதுரை 12 கிலோ மற்ற மாவட்டங்கள் 6 கிலோ (1.6.83 முதல் 14.9.84 வரை)	119.10	6.75	79.00		
1984-85	137	141		145	.	.	.	.	.	.	20 கி + 1 கி இவ்வாறு அரிசி (15.9.84 முதல் 31.10.85 வரை)	119.44	6.98	83.90		
1985-86	142	146		150	217	229 (10.10.85 முதல்)	244	1.75	2.25 (1.11.85 முதல்)	2.50	12 கிலோ (1.11.85 முதல் 24.8.86 வரை)	119.66	11.04	75.00		
1986-87	146	150		154	231	243 (1.2.86 முதல்)	253	.	.	.	12 கி + 3 கி, பச்சரிசி மாத வருமானம் ரூ. 1000 மற்றும் அதற்குக் கீழே	128.00	9.24	65.00		
1986-87	146	150		154	239	251 (1.10.86)	266	.	.	.	மாத வருமானம் ரூ.1000க்கு மேல் 12 கிலோ	-				
1987-88	150	154		154	239	264 (1.10.87 முதல்)	279	.	.	.	(25.8.86 முதல் 31.12.89 வரை)	120.00	11.87	117.61		
1988-89	160	170		180	244	309 (25.1.89 முதல்)	325	.	.	.	.	128.57	13.03	184.53		
1989-90	185	195		205	289	349 (25.6.90 முதல்)	370	2.00	3.00 (1.3.90 முதல்)	3.50	அனைவருக்கும் 12கி (1.1.90 முதல் 31.7.90 வரை)	126.71	14.57	208.79		
1990-91	205	215		225	.	.	.	2.00	2.75 (1.10.90 முதல்) 2.50 (1.12.90 முதல்)	3.25 2.50	12 கி, + 5 கி, பச்சரிசி (விரும்பியவர்க்கு) (1.8.90 முதல் 31.10.90 வரை) 12 கி, + 8 கி, பச்சரிசி (விரும்பியவர்க்கு) 1.1.90 முதல் 28.2.92 வரை	123.42	12.33	219.31		
1991-92	230	240		250	377	437 (28.12.91 முதல்)	458	2.00	3.50 (25.1.92 முதல்)	3.50	அனைவருக்கும் 12 கி, (1.3.92 முதல்)	123.42	17.31	332.24		
1992-93	270	280		290	437	497 (11.1.93 முதல்)	518	2.00	3.00 (1.5.92 முதல்) 2.75 (1.2.93 முதல் 28.2.93 வரை) 2.50 (1.3.93 முதல்)	3.00 3.75 3.50	12 கி, அனைவருக்கும் 3 கி, கூடுதலாக பொங்கல் 93க்கு மட்டும்)	123.42	14.70	351.68		
1993-94	310	330		350	537	617 (1.2.94 முதல்)	648	3.50	4.75 (1.2.94 முதல்)	4.75	3 கி கூடுதலாக பொங்கல் 94க்கு மட்டும்	150.00	16.47	400.00 (எதிர்பார்க்கப் படுகிறது)		

குறிப்பு: * 17.10.77 முதல் சென்னை நகரத்தில் ஆந்திர மாநில சன்ன அரிசி இந்த விலையில் விற்கப்பட்டது.

** 1.10.85 முதல் மாநில அரசு விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செலவுத் தொகையாக குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ.35/- வீதம் கூடுதல் தொகை வழங்கி வருகிறது.

*** விலைகள் முதலில் 1.10.89ல் ரூ.175, ரூ.185 மற்றும் ரூ.195க்கு உயர்த்தப்பட்டன. பிறகு 16.12.89ல் தற்போதுள்ள நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டன.

சன்னங்கள் இ.ஆர்.20 ஏ.டி.39, கே.43, ஏ.டி.38, இ.டி. 1444, கே.44 மிகச் சன்னங்கள் இ.ஆர்.36, இ.ஆர். 50, வெள்ளைப் பொன்னி, இ.ஆர்.60, கே.13, பவனி சராரன் ரங்கள் : ஏனைய எல்லா வகைகளும்.

ii
பட்டியல்-2

1992 மற்றும் 1993 ஆம் ஆண்டுகளின் இன்றியமையாப் பொருட்களின் நுகர்வு விவரம்

மாதம்	அரிசி (டன்களில்)		சர்க்கரை (டன்களில்)		கோதுமை (டன்களில்)		மண்ணெண்ணெய் (கிலோ லிட்டர்களில்)		பாமாலின் (டன்களில்)	
	1992	1993	1992	1993	1992	1993	1992	1993	1992	1993
சனவரி	1,38,009	1,53,516	20,807	28,767	19,501	13,710	65,674	65,123	..	384
பிப்ரவரி	1,15,540	1,12,205	20,706	19,713	20,222	11,529	65,587	65,114	6,231	203
மார்ச்	1,12,213	1,22,683	20,153	20,155	20,336	12,169	65,545	67,300	2,712	..
ஏப்ரல்	1,09,627	1,12,366	20,185	20,681	20,337	11,632	64,465	67,587	1,560	93
மே	1,12,049	1,04,668	20,588	21,267	18,856	11,434	63,563	67,540	1,714	286
சூன்	1,16,142	1,14,776	30,041	21,262	15,787	13,749	66,063	68,444	857	..
சூலை	1,22,675	1,58,451	21,455	38,283	15,335	15,334	68,147	68,655	--	--
ஆகஸ்ட்	1,24,156	1,49,049	20,613	21,411	15,573	14,518	69,231	67,197	--	--
செப்டம்பர்	1,27,367	1,47,164	21,132	21,605	13,585	15,460	70,540	65,323	--	--
அக்டோபர்	1,27,945	1,59,773	32,008	22,085	12,263	12,514	70,509	68,141	1,628	..
நவம்பர்	1,30,910	1,46,241	20,917	43,562	16,391	11,895	69,651	70,116	538	..
டிசம்பர்	1,33,686	1,65,505	21,450	22,718	17,103	13,805	76,088	71,992	360	..
மொத்தம்	14,70,319	16,46,937	2,70,055	3,01,509	2,05,289	1,57,749	8,15,063	8,12,575	15,600	966

iv

பட்டியல்-4

1993-ஆம் ஆண்டு சனவரி முதல் டிசம்பர் முடிய 1955-ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட சோதனைகள் மற்றும் வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கை விவரங்கள்.

மாதம்	சோதனைகளின் எண்ணிக்கை	கைது செய்யப் பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை	வழக்கு தொடரப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை	தண்டனை வழங்கப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை	பறிமுதல் செய்யப் பட்ட இன்றியமையாப் பொருட்களின் மதிப்பு	கைப்பற்றப் பட்ட இன்றியமையாப் பொருட்களின் மதிப்பு
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	
993						
சனவரி	749	17	278	--	14.64	10.42
பிப்ரவரி	796	45	339	--	23.49	25.21
மார்ச்	876	26	271	281	16.82	23.70
ஏப்ரல்	807	11	283	204	10.70	12.91
மே	681	5	236	241	26.83	7.66
சூன்	733	6	228	323	20.49	19.16
சூலை	726	26	249	479	17.05	9.21
ஆகஸ்ட்	721	12	252	312	12.61	11.49
செப்டம்பர்	732	4	237	334	14.45	12.10
அக்டோபர்	699	4	215	188	11.45	10.55
நவம்பர்	678	..	228	244	0.01	8.92
டிசம்பர்	734	7	236	295	10.15	11.30
மொத்தம்	8,932	163	3,052	2,901	1,78.69	162.63

V

பட்டியல்-5

வறட்சிக்கு இலக்காகும் பகுதிகள் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த மலைவாழ் மக்கள் திட்டம், மலைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஆகியவை குறித்த விவரம்.

நிசை எண்ணும் வட்டமும்	வளர்ச்சி வட்டாரம்	மக்கள் தொகை.				நியாய விலைக் கடைகளின் எண்ணிக்கை கண்டறியப் பட்டவை.	குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை. கண்டறியப் பட்டவை.
		வ.இ.ப.த.	ஒ.ம.ம.தி.	ம.மே.தி.	மொத்தம்		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
தர்மபுரி	1. தர்மபுரி	1,19,548	--	--	1,19,548	30	26,108
	2. நல்லம்பள்ளி	1,43,036	--	--	1,43,036	36	33,495
	3. பென்னகரம்	1,80,476	--	--	1,80,476	50	38,465
	4. மொரப்பூர்	1,99,223	--	--	1,99,223	60	34,389
	5. வெப்பனப்பள்ளி	67,027	--	--	67,027	36	16,028
	6. பர்கூர்	1,33,236	--	--	1,33,236	43	34,320
	7. பாலக்கோடு	2,54,537	--	--	2,54,537	43	29,428
	8. ஊத்தங்கரை	2,02,243	--	--	2,02,243	53	30,758
	9. ஓசூர்	1,31,593	--	--	1,31,593	50	21,212
	10. சூலகிரி	1,30,746	--	--	1,30,746	40	20,260
	11. கீழமங்கலம்	1,14,955	--	--	1,14,955	36	24,694
	12. தளி	1,46,307	--	--	1,46,307	50	31,400
	13. கரியமங்கலம்	1,14,220	--	--	1,14,220	33	22,844
	14. மாதூர்	1,06,625	--	--	1,06,625	42	21,325
	15. ஹூர்	..	11,450	..	11,450	11	2,290
	16. பாப்பிரெட்டிபட்டி	..	11,045	..	11,045	10	2,209

இணைப்பு.

[1994 ஏப்ரல் 4]

v
பட்டியல்-5 (அ)

[1994 ஏப்ரல் 4]

இணைப்பு

463

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
2. சிதம்பரனார்							
17.	கோவில்பட்டி	1,05,538	--	--	1,05,538	45	21,371
18.	கயத்தாறு	1,05,270	--	--	1,05,270	55	20,258
19.	விளாத்திகுளம்	88,091	--	--	88,091	60	22,350
20.	புதூர்	17,375	--	--	17,375	49	20,085
21.	ஓட்டப்பிடாரம்	1,08,458	--	--	1,08,458	68	33,893
22.	சாத்தான்குளம்	63,600	--	--	63,600	40	17,762
23.	உடன்குடி	35,931	--	--	35,931	24	9,401
24.	தூத்துக்குடி	1,22,826	--	--	1,22,826	24	16,071
3. இராமநாதபுரம்							
25.	கழுதி	1,14,449	--	--	1,14,449	54	27,059
26.	முதுகுளத்தூர்	87,555	--	--	87,555	34	18,615
27.	கடலாடி	1,35,818	--	--	1,35,818	56	34,497
28.	திருப்பலானி	59,898	--	--	59,898	33	17,635
29.	மண்டபம்	1,56,267	--	--	1,56,267	37	24,254
30.	புகலூர்	38,514	--	--	38,514	22	9,104
31.	பரமக்குடி	65,251	--	--	65,251	33	15,723
4. பகம்பொன்முத்து ராமலிங்கத் தேவர்							
32.	இளையாங்குடி	87,541	--	--	87,541	53	20,606
33.	காளையார்கோயில்	1,00,436	--	--	1,00,436	70	21,915
34.	தேவக்கோட்டை	46,013	--	--	46,013	32	10,548
35.	கண்ணன்குடி	29,848	--	--	29,848	19	6,787
36.	கல்லல்	78,981	--	--	78,981	41	17,762
37.	சிங்கம்புனரி	1,04,079	--	--	1,04,079	25	18,695

v

பட்டியல்-5 (ஆ)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
5. காமராஜர்	38. காரியப்பபட்டி	79,262	--	--	79,262	50	18,621
	39. நரிக்குடி	69,428	--	--	69,428	42	16,662
	40. சாத்தூர்	79,844	--	--	79,844	39	19,748
	41. சிவகாசி	1,91,864	--	--	1,91,864	31	19,581
	42. வெம்பக்கோட்டை	98,204	--	--	98,204	40	19,784
6. புதுக்கோட்டை	43. புதுக்கோட்டை	80,392	--	--	80,392	38	14,233
	44. திருவரங்குளம்	1,45,716	--	--	1,45,716	76	25,302
	45. கரம்பக்குடி	89,992	--	--	89,992	52	25,386
	46. கந்தர்வக்கோட்டை	68,987	--	--	68,987	40	17,715
7. திருநெல்வேலி							
கட்டபொம்மன்	47. குருவிக்குளம்	1,03,617	--	--	1,03,617	54	26,177
8. வட ஆற்காடு							
அம்பேத்கார்	48. கன்னியம்பாடி	--	905	--	905	1	181
	49. அணைக்கட்டு	..	5,300	..	5,300	2	1,060
	50. ஜோலார்பேட்டை	..	5,010	..	5,010	3	1,002
	51. மதனூர்	..	2,305	..	2,305	1	461
	52. ஆலங்காயம்	..	16,945	..	16,945	6	3,389
9. திருவண்ணாமலை							
சம்பவராயர்	53. ஜமுனா மருதூர்	--	30,010	--	30,010	10	6,002
	54. செங்கம்	..	4,330	..	4,330	4	866
	55. தண்டராம்பேட்டை	..	3,795	..	3,795	3	759
	56. புதுப்பாளையம்	..	7,930	..	7,930	4	1,586

v

பட்டியல்-5 (இ)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
10. விழுப்புரம் ராமசாமி படையாச்சிபுரம்	57. கல்ராயன் மலை	--	34,188	--	34,188	23	8,471
11. திருச்சிராப் பள்ளி.	58. துறையூர்	--	5,325	--	5,325	5	1,065
	59. உப்பிலியாபுரம்	--	4,250	--	4,250	4	850
12. சேலம்	60. கொல்லிமலை	--	21,755	--	21,755	13	5,886
	61. ஏற்காடுமலை	--	36,863	--	36,863	23	10,484
	62. அரனுத்து மலை	--	23,129	--	23,129	18	7,053
	63. பச்சமலை	--	10,877	--	10,877	5	3,360
	64. கல்ராயன் மலை	--	16,330	--	16,330	17	3,428
13. நீலகிரி	65. கூடலூர்	--	--	2,85,489	2,85,489	65	55,214
	66. குன்னூர்	--	--	2,13,901	2,13,901	20	4,315
	67. உதகமண்டலம்	--	--	3,29,174	3,29,174	27	8,423
	68. கோத்தகிரி	--	--	1,22,273	1,22,273	46	26,613
மொத்தம்	68	48,02,817	2,51,742	9,50,837	60,05,396	2,259	11,47,293

vi
பட்டியல்-6

சென்னை மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையத்தில் 1993 சனவரி முதல் டிசம்பர் வரை பதிவு செய்யப்பட்ட மற்றும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் விபரப்பட்டியல்.

வரிசை எண்.	மாதம்.	பதிவு செய்யப்பட்டவை.	தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டவை.	நுகர்வோர்க்கு சாதகமாக முடிவானவை.	நுகர்வோர்க்கு எதிராக முடிவானவை.
அசல் மனுக்கள்					
1.	சனவரி	12	18	10	5
2.	பிப்ரவரி	44	36	13	9
3.	மார்ச்	80	30	11	13
4.	ஏப்ரல்	56	27	9	4
5.	மே	48	52	38	8
6.	சூன்	44	44	24	11
7.	சூலை	18	31	19	11
8.	ஆகஸ்ட்	45	21	9	9
9.	செப்டம்பர்	34	35	14	18
10.	அக்டோபர்	29	15	8	6
11.	நவம்பர்	15	26	9	17
12.	டிசம்பர்	45	46	23	19
மொத்தம்		470	361	187	130

vi
பட்டியல்-6(அ)

சென்னை மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையத்தில் 1993 சனவரி முதல் டிசம்பர் வரை பதிவு செய்யப்பட்ட மற்றும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் விபரப்பட்டியல்.

வரிசை எண்.	மாதம்.	பதிவு செய்யப்பட்டவை.	தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டவை.	நுகர்வோர்க்கு சாதகமாக முடிவானவை.	நுகர்வோர்க்கு எதிராக முடிவானவை.
முறையீடு மனுக்கள்					
1.	சனவரி	30	37	12	14
2.	பிப்ரவரி	41	28	15	10
3.	மார்ச்	32	34	16	18
4.	ஏப்ரல்	72	41	19	22
5.	மே	36	67	34	33
6.	சூன்	15	78	33	35
7.	சூலை	60	76	35	35
8.	ஆகஸ்ட்	65	63	36	27
9.	செப்டம்பர்	91	69	39	30
10.	அக்டோபர்	68	45	16	20
11.	நவம்பர்	35	78	41	37
12.	டிசம்பர்	44	57	29	28
மொத்தம்		589	673	325	309

vii

பட்டியல்-7

1-1-1993 முதல் 31-12-1993 வரையான காலத்தில் மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர் மன்றங்களில் தொடுக்கப்பட்ட மற்றும் தீர்மானிக்கப்பட்ட வழக்குகள் பற்றிய விவரம்.

மாதம்.	மாத ஆரம்பத்தில் நிலுவையில் இருந்த வழக்குகள்.	பதிவு செய்யப் பட்ட வழக்குகள்.	மொத்தம்.	தீர்மானிக்கப் பட்ட வழக்குகள்.	மீதம்.	நுகர்வோருக்கு சாதகமாக தீர்மானிக்கப் பட்டவை.	நுகர்வோருக்கு பாதகமாக தீர்மானிக்கப் பட்டவை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1. சனவரி	5137	643	5780	365	5415	238	63
2. பிப்ரவரி	5415	586	6001	428	5573	245	82
3. மார்ச்	5573	804	6377	468	5909	257	124
4. ஏப்ரல்	5909	970	6879	527	6352	291	149
5. மே	6352	541	6893	363	6530	171	61
6. சூன்	6530	417	6947	504	6443	205	70
7. சூலை	6443	239	6682	527	6155	298	160
8. ஆகஸ்ட்	6155	872	7027	511	6516	213	163
9. செப்டம்பர்	6516	887	7403	569	6834	301	181
10. அக்டோபர்	6834	565	7399	485	6914	263	109
11. நவம்பர்	6914	580	7494	353	7141	194	95
12. டிசம்பர்	7141	688	7829	318	7511	176	111
மொத்தம்	74919	7792	82711	5418	77293	2852	1368

